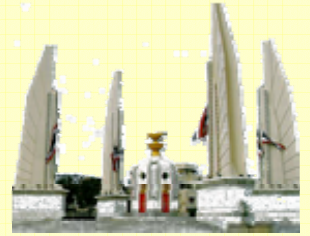

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๙
(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘

สำนักงานการประชุมและตัวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วัน พุธ ที่ ๙ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม	๑
๑.๑ กระทั่งถามสด	๑
๑.๑.๑ เรื่อง การปรับโครงสร้างกิจการไฟฟ้าและ การแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (หม่อมหลวงอภิเมงคผล ไสณกุล ถาม นายกรัฐมนตรี)	๑
<u>ผู้อภิปราย</u>	
-หม่อมหลวงอภิเมงคผล ไสณกุล	๒, ๕, ๑๐, ๑๒,
	๑๓
-นายวิเศษ จูภิบาล	๓, ๘, ๑๓
๑.๑.๒ เรื่อง การจัดสรรเงินรายได้จากการ จำหน่ายสลากเลขท้าย ๓ ตัวและ ๒ ตัว (นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ถาม นายกรัฐมนตรี)	๑๕
<u>ผู้อภิปราย</u>	
-นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๑๖, ๒๖, ๒๘
-นายวราเทพ รัตนากร	๒๓, ๒๗, ๒๙
๑.๒ กระทั่งถามทั่วไป	๓๐
๑.๒.๑ กระทั่งถาม ที่ ๐๐๙ เรื่อง แผนงานชุดลอก ลำห้วยโสม-ลำห้วยน้ำโสม-ลำห้วยน้ำราง-ลำห้วยโปง ในท้องที่อำเภอบ้านฝื่อ อำเภอน้ำโสม อำเภอนาเยีย และก่อสร้างอ่างเก็บน้ำห้วยมะนาว อ่างเก็บน้ำค่อมฮัพ (นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ถาม นายกรัฐมนตรี)	๓๐

ผู้อภิปราย

- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ๓๑,๓๔
-นายเนวิน ชิดชอบ ๓๓

๑.๒.๒ กระทั่งที่ ๐๒๓ เรื่อง ปัญหาเด็กขาดเรียน
ในเขตพระโขนง เขตวัฒนา (นายวัฒนา ช่างไพเราะ
ถาม นายกรัฐมนตรี)

ผู้อภิปราย

- นายวัฒนา ช่างไพเราะ ๓๗,๔๐,๔๔
-นายรุ่ง แก้วแดง ๓๙,๔๔,๔๕

๑.๒.๓ กระทั่งที่ ๐๐๒ เรื่อง การก่อสร้างเขื่อน
ท่าแซะ (นายสุวโรช พะลัง ถาม นายกรัฐมนตรี)

ผู้อภิปราย

- นายสุวโรช พะลัง ๔๖,๕๕,๖๑
-นายเนวิน ชิดชอบ ๕๒,๖๐,๖๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๖๐ คน

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขณะนี้ก็มีสมาชิก
มาประชุม ลงชื่อมาประชุม ๓๙๓ ท่านนะครับ ก็ครบองค์ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม

๑.๑ กระทู้ถามสด วันนี้ที่ได้เรียนแล้วว่ามีด้วยกัน ๒ กระทู้ ขอไปกระทู้ที่ ๑
เลยนะครับ

๑.๑.๑ เรื่อง การปรับโครงสร้างกิจการไฟฟ้าและการแปรรูปการไฟฟ้า
ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (หม่อมหลวงอภิเมงคกุล โสณกุล ถาม นายกรัฐมนตรี)

เชิญหม่อมหลวงอภิมงคล ไสณกุล ครับ

หม่อมหลวงอภิมงคล ไสณกุล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม หม่อมหลวงอภิมงคล ไสณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์

ท่านประธานครับ เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากการอภิปรายนโยบายรัฐบาล ในครั้งที่แล้ว ซึ่งกระผมเองได้ตั้งข้อสังเกตถึงรัฐบาลผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เรื่องเกี่ยวข้องกับการปรับโครงสร้างกิจการไฟฟ้าและเรื่องเกี่ยวข้องกับการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยหรือ กฟผ. ในเรื่องนี้กระผมได้ตั้งข้อสังเกตนั้น กระผมมีข้อสังเกตว่ารัฐบาลได้มีเจตนารมณ์ที่จะจดทะเบียน กฟผ. เข้าไปเป็นบริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) ในตลาดหลักทรัพย์ พร้อมกันนั้นจะมีการกระจายหุ้นของบริษัทดังกล่าวออกไปสู่มือของเอกชนของผู้ลงทุน รัฐบาลได้กำหนดว่าเราควรจะจดทะเบียน กฟผ. ทั้งองค์กร ประกอบด้วยธุรกิจการผลิตไฟฟ้า และธุรกิจระบบส่งไฟฟ้าไว้ด้วยกันเป็นบริษัทเดียวก่อนที่จะจดทะเบียนและกระจายหุ้นออกไป ซึ่งในประเด็นนี้ครับกระผมมีความเป็นห่วงว่า การที่เราจดทะเบียนธุรกิจที่สามารถแข่งขันได้ ก็คือธุรกิจผลิตไฟฟ้าไว้กับธุรกิจที่มีลักษณะผูกขาด คือธุรกิจระบบส่งไฟฟ้า จะทำให้การแข่งขันในกิจการไฟฟ้าในอนาคตไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในลักษณะที่เป็นธรรม เพราะ กฟผ. เองนั้นเมื่อจดทะเบียนเป็นบริษัท แม้ว่าจะยังมีสถานะภาพเป็นรัฐวิสาหกิจ เพราะรัฐมีหุ้นมากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ในความจริงแล้วก็ยังเป็นบริษัทที่จะต้องทำกำไร ที่จะต้องให้ผู้ถือหุ้นได้กำไรในระดับหนึ่ง เหตุผลที่กระผมมีความเป็นห่วงเพราะ กฟผ. นั้นจะมีอำนาจจัดระบบขายส่งที่ไปกีดกันผู้ผลิตไฟฟ้ารายอื่นในการเข้ามาแข่งขัน ในการเข้ามาผลักดันให้ระบบการผลิตไฟฟ้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนและจะเป็นประโยชน์กับบริษัทที่เข้ามาแข่งขันด้วย

ประเด็นนี้กระผมขอตั้งข้อสังเกตด้วยว่า ในกรณีของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย หรือบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในปัจจุบัน มีการแปรรูปธุรกิจก๊าซดังกล่าวออกไป โดยคณะรัฐมนตรีนั้นได้มีมติอย่างชัดเจนที่บอกเอาไว้ว่า หลังจาก ๒ ปีเราจะมีการแยกระบบท่อก๊าซออกเป็นอิสระจากการผลิตก๊าซ เพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันอันจะ

๓

นำไปสู่ประสิทธิภาพในระบบก๊าซของเรา แต่ถึงจนบัดนี้ก็ยังไม่มีการแยกระบบท่อก๊าซ ออกเป็นอิสระ ยังไม่มีการผลักดันสนับสนุนให้มีการแข่งขันในธุรกิจก๊าซธรรมชาติ กรณีนี้ ครับที่กระผมมีความเป็นห่วง เพราะนี่สื่อให้เห็นถึงกรณีที่ถูกถือหุ้นรายย่อยเข้ามามีบทบาท เข้ามาจำกัดบทบาทในการแข่งขัน เป็นการโอนธุรกิจที่มีลักษณะผูกขาด มีกำไรสูงไปสู่มือ ของเอกชน กระผมไม่อยากจะเห็นบริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) ในอนาคตที่มีลักษณะเป็น เช่นนี้ ดังนั้น กระผมขอตั้งคำถามไว้

คำถามแรก กระผมมีข้อสงสัยว่าในการพิจารณารูปแบบของการจัด โครงสร้างกิจการไฟฟ้าว่าควรรวมธุรกิจที่มีลักษณะแข่งขันได้ไว้กับธุรกิจที่ไม่สามารถแข่งขัน ได้ มีหลักเกณฑ์อย่างไร กระทรวงพลังงานได้พิจารณาอย่างไรรอบคอบหรือไม่ ได้จัดจ้างผู้ที่มี ประสบการณ์มีความสามารถเข้ามาทำการศึกษาอันจะนำไปสู่ระบบพลังงานที่มี ประสิทธิภาพอย่างแท้จริงหรือไม่ครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวิเศษ จูภิบาล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : เรียนท่านประธาน ที่เคารพ ผม นายวิเศษ จูภิบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ก่อนอื่นผมต้อง ขอขอบคุณท่าน ส.ส. อภิมงคล ไสณกุล ที่ได้ให้ข้อสังเกตแล้วก็มีข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในเรื่อง เกี่ยวกับโครงสร้างกิจการไฟฟ้าแล้วก็การแปรรูป กฟผ. ผมอยากเรื่องนี้ว่า เกี่ยวกับโครงสร้าง กิจการไฟฟ้านั้น ก่อนที่จะได้ดำเนินการแปรรูป ได้มีการศึกษาทบทวนในประเด็นต่าง ๆ นะครับว่าโครงสร้างกิจการไฟฟ้าควรจะเป็นอย่างไรนะครับ การศึกษาได้ดำเนินการมาช่วง ประมาณ ๒ ปีที่ผ่านมาแล้วครับ ก็โดยมีการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศก็ดี มีการ ประชุมหาข้อคิดเห็นจากทั้งเอกชนผู้ผลิตไฟฟ้า แล้วก็มี การหารือข้อคิดเห็นจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนรวมทั้งผู้บริโภคด้วย ก็มีความเห็นว่ากิจการโครงสร้าง ไฟฟ้านั้น ความสำคัญก็คือมีอยู่ ๒ ประเด็นด้วยกันก็คือ เรื่องความมั่นคงของการจัดหา ไฟฟ้าของระบบไฟฟ้า กับส่วนที่ ๒ ก็คือการแข่งขันนะครับ -----

ก็เลยมีความคิดว่าสำหรับเงื่อนไขของประเทศไทยในปัจจุบันนี้ กิจการโครงสร้างไฟฟ้านั้น เมื่อทำการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเป็นบริษัทจำกัดแล้ว ก็ยังสมควรที่จะให้มีกิจการโรงไฟฟ้ากับระบบสายส่งอยู่ด้วยกัน แต่เพื่อที่จะป้องกันให้มีความเป็นธรรมในเรื่องของการแข่งขัน เพราะว่าในโครงสร้างของค่าไฟฟ้านั้น ผมอยากจะเรียนว่า ค่าไฟฟ้าที่ขายให้กับประชาชนทั่วไปแบ่งเป็น ๓ ส่วนด้วยกัน ส่วนที่ ๑ คือจากการผลิตไฟฟ้า คือโรงไฟฟ้า ซึ่งมีประมาณ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่ ๒ ก็คือสายส่ง สายส่งคิดเป็นประมาณแค่ ๖ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่ ๓ ก็คือระบบจำหน่าย ก็คือการไฟฟ้านครหลวงกับภูมิภาค ก็คือ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตามแต่สำหรับบ้านเรานั้น การที่ระบบการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเองผูกโยงกับระบบสายส่งนั้นก็เป็นเรื่องที่จะก่อให้เกิดความมั่นคงในเรื่องการวางแผน การบริหารให้เกิดความมั่นคงของระบบได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามแต่ทางกระทรวงพลังงานได้ตระหนักถึงประเด็นที่เป็นห่วงเรื่องการแข่งขัน ถึงได้ดำเนินการที่จะจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าขึ้น เพื่อจะทำหน้าที่ดูแลในเรื่องของค่าไฟฟ้าที่ดี เรื่องการบริการในเรื่อง คุณภาพที่ดี อย่างไรก็ตามแต่ในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา ตอนที่ทำการแปรรูปนั้นได้มีการทำประชาพิจารณ์ ก็มีประเด็นคำถามซึ่งอย่างที่ท่าน ส.ส. ได้เป็นห่วง ก็คือกลัวว่าจะมีการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรม เพราะว่าอำนาจในการดูแลเชื่อมโยงระบบสายส่งไปอยู่ที่บริษัทจำกัด คือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นอาจจะดูไม่มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ในการแปรรูป ครั้งนี้ ในการปรับตามที่ ครม. ได้มีมติในครั้งนี้ได้ดำเนินการแก้ไขในประเด็นนี้ กล่าวคือ

อันที่ ๑ ได้จัดตั้งกรรมการเรียกว่า กรรมการกิจการผลิตไฟฟ้า ขึ้นมา โดยให้กรรมการกิจการไฟฟ้านี้รับโอนอำนาจของ กฟผ. เกี่ยวกับเรื่องระบบเชื่อมโยงไฟฟ้า อำนาจในการตัดสินใจเดินสายไฟฟ้าหรือเขตระบบสายส่งไฟฟ้า แม้กระทั่งการบริหารน้ำในเขื่อนให้ออกจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตโดยสิ้นเชิง การกำกับต่าง ๆ ในการจัดจ่ายไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าเอกชนก็ให้อยู่ในอำนาจของกรรมการชุดนี้ นี่คือในช่วงเปลี่ยนผ่านเท่านั้นเอง ขณะนี้เองกระทรวงพลังงานกำลังดำเนินงานร่าง พ.ร.บ. ควบคุมหรือกำกับกิจการไฟฟ้าขึ้นเป็น พ.ร.บ. เพื่อจะนำเสนอสภาแห่งนี้ต่อไป โดยขั้นตอนขณะนี้เองกำลังดำเนินการร่างอยู่ ร่างจะแล้วเสร็จในเดือนสิงหาคม แล้วก็ผ่านคณะอนุกรรมการและกรรมการกฎหมาย

๕

ของรัฐบาล ผ่านขั้นตอนของคณะกรรมการกฤษฎีกา ก็คิดว่าคงจะแล้วเสร็จพร้อมที่จะเข้าสู่ขั้นตอนของรัฐสภาได้ในต้นปีหน้านี้ค่อนข้างชัดเจนนะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ได้ดำเนินการเพื่อจะแก้ไขประเด็นในเรื่องของการแข่งขันที่เป็นห่วงครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านหม่อมหลวง อภิ มงคล ต่อครับ

หม่อมหลวงอภิมงคล ไสณกุล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่าน ประธานที่เคารพ กระผม หม่อมหลวงอภิมงคล ไสณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นกระผมต้องขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานที่ได้เล่าถึงภาพรวมของการปรับโครงสร้าง แนวทางและ หลักเกณฑ์ในการพิจารณา รูปแบบโครงสร้างที่มีความเหมาะสมของประเทศไทย ท่าน รัฐมนตรีได้กล่าวว่าได้มีการพิจารณาทั้งในหน่วยงานของราชการ ทั้งมีการจัดจ้างบริษัท ที่ปรึกษาก็ดี ทั้งมีการพิจารณาโดยให้ผู้มีความเชี่ยวชาญเข้ามามีส่วนร่วมตลอด ระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมา เหตุผลที่กระผมต้องถามถึงเรื่องนี้ เพราะรูปแบบที่เรานำมาใช้ นั้น มี รูปแบบที่ผ่านคณะรัฐมนตรีมา มีชื่อว่า เอนฮานซ์ ซิงเกิล บายเออร์ (Enhance single buyer) หรือ อีเอสบี (ESB) รูปแบบดังกล่าวเป็นรูปแบบที่จัดทำขึ้นโดยที่ปรึกษา แห่งหนึ่ง บริษัทที่ปรึกษาแห่งนี้มีการจ้างงานในช่วงประมาณกลางปีของปี ๒๕๔๖ -----

ในการศึกษา บริษัทที่ปรึกษาได้มองถึงภาพต่าง ๆ ของกิจการไฟฟ้าในประเทศไทย ได้มองถึงภาพของกิจการไฟฟ้าในประเทศใกล้เคียง และมีข้อสรุปว่ากิจการไฟฟ้าที่เหมาะสมในประเทศไทยนั้น คือกิจการไฟฟ้าที่มีลักษณะครบรวมไว้ทั้งธุรกิจที่แข่งขันได้และแข่งขันไม่ได้ แต่โจทย์ที่กระผมจะต้องถามผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีต่อไปนั้น คือการศึกษาดังกล่าวมีความเหมาะสม มีความเป็นกลางจริงหรือไม่ หากการศึกษาดังกล่าวมีการกำหนดโจทย์เอาไว้ก่อน มีการกำหนดว่าผลลัพธ์ของการศึกษาคืออะไร ย่อมไม่มีความเหมาะสม ไม่มีความเป็นกลาง เหตุผลที่กระผมต้องถามเช่นนี้ เพราะเท่าที่ผมได้ทราบมา กระผมไม่ทราบว่าจริงหรือไม่ กระผมได้รับฟังมาว่าทางสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ในครั้งที่มีการคัดเลือกที่ปรึกษา มีที่ปรึกษาเข้ามายื่นข้อเสนอรวมทั้งบริษัทที่ได้จัดทำการศึกษาที่ออกมาเป็นผลการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในครั้งนี้ อย่างไรก็ตามสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานได้มีบันทึกไปถึงกระทรวงพลังงานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ไม่เห็นชอบให้มีการจัดจ้างบริษัทที่ปรึกษาแห่งนี้ เนื่องจากไม่มีความสามารถ เนื่องจากไม่มีประสบการณ์เพียงพอ อย่างไรก็ตามครับ ในช่วงต่อมาก็ได้มีการว่าจ้างที่ปรึกษารายนี้ขึ้นเพื่อจัดทำการศึกษาอันนำมาสู่มติคณะรัฐมนตรีในวันที่ ๑๐ ที่เพิ่งผ่านมา

อีกเหตุผลหนึ่งที่กระผมต้องตั้งข้อสงสัยคือเรื่องการศึกษาว่ามีความเป็นธรรม มีความโปร่งใสหรือไม่ เพราะในการพิจารณาปรับโครงสร้างกิจการไฟฟ้าซึ่งมีมาตลอด ไม่ใช่ระยะเวลา ๒ ปี แต่มีมาตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ได้มีการพิจารณาหลากหลายกรณี มีการศึกษาอย่างเช่นที่กระผมถืออยู่ในมือนี้ ประกอบด้วย ๑๑๕ หน้า ที่จัดทำโดยที่ปรึกษาที่ล้วนแต่มีประสบการณ์ มีความสามารถ รายงานดังกล่าวนี้ได้ถูกนำเสนอสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ รายงานฉบับนี้ประกอบด้วยการศึกษาระบบไฟฟ้าของต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ประเทศข้างเคียง เช่น สิงคโปร์ ใต้หวัน และประเทศฟิลิปปินส์ เป็นต้น กระผมอยากจะมีมองเข้าไปถึงรายงานฉบับนี้ มีการบอกชัดเจนว่าในประเทศที่ศึกษาว่า ๔๐ ประเทศนั้น หลายกรณีมีการแยกระบบส่ง ระบบผลิตออกจากกันอย่างชัดเจน ในตารางที่กระผมถืออยู่นั้นมีประเทศ ๑๖ ประเทศ ล้วนแล้วแต่มีการแยกในระดับนิติบุคคล มีการแยกการ

บริหาร หรือมีการแยกความเป็นเจ้าของระหว่างธุรกิจการผลิตกับธุรกิจการส่งไฟฟ้า รายงานฉบับนี้ได้ถูกนำเสนอหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในกระทรวงพลังงานเพียงช่วงไม่กี่เดือน ก่อนที่จะมีการจัดจ้างที่ปรึกษาอีกรายหนึ่ง เพื่อที่มาศึกษาโครงสร้างกิจการไฟฟ้า ในลักษณะรวบรัดเพียงไม่กี่เดือน และนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ต่อมาถึงคณะรัฐมนตรีให้มีการยกเลิกการแยกระบบส่ง และระบบผลิต ให้มีการนำระบบนี้เข้ามาใช้แทน กระทบต้องตั้งข้อสงสัยนี้เพราะเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงครับ หากเรามีการศึกษาที่ไม่เป็นกลาง มีการศึกษาที่มีการกำหนดผลลัพธ์เอาไว้แล้ว นั้นย่อมเป็นข้อเสียต่อประชาชนคนไทย นั้นย่อมเป็นข้อเสียต่อผู้ใช้ไฟฟ้ากว่า ๑๓ ล้านรายที่เรามีในประเทศไทยของเรา ซึ่งกระทบมีความเป็นห่วงในประเด็นนี้ว่า หากการศึกษานั้นมีการจำกัดผลลัพธ์เอาไว้แล้ว หากเรามองถึงอัตราค่าไฟฟ้าซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกเถียงกันมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะว่าต้นทุนทางด้านพลังงานในประเทศของเรากำลังเพิ่มสูงมากขึ้น เป็นเรื่องที่เราต้องยอมรับว่าเราเป็นประเทศที่ต้องยอมรับราคาของตลาดโลก เพราะเรานำเข้าทั้งน้ำมัน รวมทั้งก๊าซที่เป็นของเราก็มีลักษณะที่มีเพดานราคาที่อิงกับราคาน้ำมัน เราจะเห็นว่าในปัจจุบันรัฐบาลได้เข้าไปตรึงราคาน้ำมันไว้เกือบ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยที่ยังไม่มีแนวทางชัดเจนว่าจะชดเชยภาระดังกล่าวอย่างไร -----

ในการที่รัฐบาลเข้าไปตรึงราคาน้ำมันก็มีการถกเถียงกันมากกว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ในด้านไฟฟ้าก็เช่นเดียวกันครับ รัฐบาลที่ผ่านมาได้เข้าไปทำการตรึงค่าเอฟที (FT) หรือค่าการปรับอัตราในมิติของค่าไฟฟ้าเอาไว้ ก่อให้เกิดภาวะต่อประชาชนหลายพันล้านบาท ในประเด็นนี้กระผมมีความเป็นห่วงครับ เพราะหากราคาของพลังงาน ราคาของต้นทุนการผลิตไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเราจะทำอย่างไรให้อัตราค่าไฟฟ้ามีความเหมาะสม เราจะทำอย่างไรให้อัตราค่าไฟฟ้าไม่สูงขึ้นมากสะท้อนถึงต้นทุนที่แท้จริง โดยเฉพาะว่าเรากำลังจะมีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจสำคัญของกิจการไฟฟ้า เพราะแน่นอนครับในการแปรรูปและกระจายหุ้นออกไป สิ่งที่นักลงทุนต้องการคือผลตอบแทนที่ดี สิ่งที่นักลงทุนต้องการคืออัตราผลตอบแทนที่สูง นั่นหมายถึงอัตราค่าไฟฟ้าที่มาเรียกเก็บกับประชาชนที่สูงตามไปด้วย กระผมอยากทราบว่าทางรัฐบาลและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานมีแนวทางอย่างไรครับ ที่จะทำให้อัตราค่าไฟฟ้ามีความเหมาะสมสะท้อนถึงต้นทุนที่แท้จริงสำหรับพี่น้องประชาชนและสำหรับนักลงทุน ในขณะที่ต้นทุนทางด้านพลังงานกำลังสูงขึ้นทุกทีครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

นายวิเศษ จูภิบาล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นที่มีการศึกษาโครงสร้างกิจการไฟฟ้าอย่างที่ท่าน ส.ส. ได้กล่าวถึงนะครับ ผมอยากเรียนว่าเป็นการศึกษาโดยบริษัทที่ปรึกษาเชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ อย่างเช่นที่เคยทำศึกษาหลายประเทศมาเช่นกัน การที่กระทรวงพลังงานได้จัดจ้างบริษัทที่ปรึกษามาศึกษานั้นนะครับ ก็คงอยากขอเรียนว่าคงไม่ได้กำหนดเป้าหมายหรือว่ากำหนดผลเรียบร้อยแล้วถึงมาจ้างที่ปรึกษามาศึกษานะครับ ก็คงปล่อยให้เป็นการศึกษาอิสระของที่ปรึกษา ซึ่งเขาจะได้ใช้ประสบการณ์หรือความเหมาะสมในเงื่อนไขต่าง ๆ ของแต่ละประเทศมาประกอบ แล้วก็ให้ข้อเสนอแนะมาครับ ก็อย่างที่ผมเรียนให้ทราบข้อเสนอแนะดังกล่าวได้มีผ่านการกลั่นกรองของกรรมการที่ดูแลในเรื่องนี้ รวมทั้งสำนักนโยบายพลังงาน แล้วก็ได้มีการประชุมกันหลายครั้งกับผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อย่างไรก็ตามผมขอเรียนถึงประเด็นนี้ ทางประเทศไทยเราเองเคยศึกษาถึงเรื่องของการเปลี่ยน

ระบบโครงสร้างที่เรียกอย่างที่ว่าจะนำระบบเพาเวอร์ พูล (Power pull) หรือว่าศูนย์กลาง
 ที่ขยายไฟฟ้ามาใช้ในประเทศไทยในช่วงนั้นนะครับ ซึ่งก็จะต้องแยกโรงไฟฟ้ากับสาย
 ส่งออกนะครับ แต่บังเอิญในช่วงนั้นมีเหตุการณ์หลายอย่างของประเทศที่ใช้ระบบ
 เพาเวอร์ พูล อย่างเช่นที่แคลิฟอร์เนียก็ดี หรือว่าประเทศยุโรปบางประเทศเกิดปัญหาใน
 เรื่องของไฟฟ้าดับไฟฟ้าไม่พอ และปัญหาที่เกิดขึ้นบางครั้งก็เกิดจากสาเหตุของระบบ
 สายส่งนะครับ การศึกษาดังกล่าวมีประเด็นหลักอยู่ข้อหนึ่ง ก็คือว่าระบบเพาเวอร์ พูล
 หรือว่าระบบศูนย์กลางจำหน่ายไฟฟ้านั้นจะเหมาะสมสำหรับประเทศที่มีการใช้ไฟฟ้า หรือ
 ว่าอัตราการเพิ่มของการใช้ไฟฟ้าค่อนข้างจะอิมตัว ๑ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือไม่
 มากกว่านั้นนะครับ อย่างเช่นประเทศยุโรป หรือประเทศที่พัฒนาแล้ว อย่างเช่น
 สหรัฐอเมริกาในบางรัฐต่าง ๆ นะครับ อันนี้ความต้องการไฟฟ้าค่อนข้างขึ้นในระดับไม่สูง
 มากนัก ๑ - ๒ เปอร์เซ็นต์นะครับ แต่สำหรับประเทศที่อยู่ในลักษณะของการเพิ่มขึ้นของ
 ความต้องการ ไฟฟ้าสูง อย่างเช่น ประเทศไทย หรือประเทศมาเลเซียอะไรก็ดี สูงขึ้น
 ถึงประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ระบบนี้เพาเวอร์ พูล อาจจะมีปัญหาสำหรับความมั่นคง
 หรือว่าความ ไม่เพียงพอต่อการผลิตไฟฟ้า หรือระบบไฟฟ้า หรือสายส่งไฟฟ้าได้เป็น
 อย่างมาก ก็เลยได้มีการทบทวนขึ้นมาะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ได้ทบทวนดูจากสิ่งที่ได้
 ศึกษามาแล้ว -----

ผมอยากขอเรียนว่าที่เป็นห่วงเรื่องของการแข่งขันนะครับ อย่างที่ผมเรียนให้ทราบว่า เราพยายามแม้ว่าระบบสายส่งจะรวมกับระบบโรงไฟฟ้าก็ตามแต่นะครับ แต่การที่เราจัดตั้งให้มีในช่วงเปลี่ยนผ่านปีหรือ ๒ ปีที่จะถึงนี้นะครับ อยู่ที่ พ.ร.บ. จะแล้วเสร็จเมื่อไร เราก็พยายามที่จะมีการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลขึ้นมา เพื่อที่จะแบ่งแยกบทบาทของรัฐบาลทางด้านนโยบายกับเรื่องของการกำกับดูแลให้เห็นอย่างได้ชัด เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ดูนโยบายไป คณะกรรมการกำกับกิจการไฟฟ้าก็ดูแลกำกับในเรื่องของการประกอบกิจการไฟฟ้า ดูแลเรื่องของค่าไฟฟ้า ดูแลเรื่องของการเชื่อมโยงต่าง ๆ ให้ชัดเจนนะครับ จนกระทั่งเมื่อมี พ.ร.บ. เรียบร้อยแล้วตามที่กำลังดำเนินการอยู่ แล้วก็เร่งดำเนินการด้วยนะครับ ก็ทุกอย่างก็คงจะถือว่ามีคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าที่มีกฎหมายและมีอำนาจรองรับอย่างแท้จริง ซึ่งเรื่องนั้นก็นำไปสู่การดูแลเรื่องค่าไฟฟ้า ดูแลเรื่องการแข่งขันได้อย่างยุติธรรมครับ ผมขอเรียนว่าสำหรับเรื่องค่าไฟฟ้านั้น การกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าที่ดี การดูแลในเรื่องของการเชื่อมโยงก็ดี คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า ซึ่งกำลังจะตั้งไม่ว่าจะเป็นในช่วงของเปลี่ยนผ่านอีกปีหรือ ๒ ปีก็ตามแต่ ก็ล้วนแล้วแต่เป็นกรรมการซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานของภาครัฐก็ดีในช่วงนี้นะครับ และกรรมการอิสระ ผู้แทนจากผู้บริหารมาดูแลแล้วก็พิจารณาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นอัตราค่าไฟฟ้าต่าง ๆ ที่นำไปสู่หรือกำหนดใช้กับประชาชนผู้ใช้ไฟ ก็คงจะเป็นไปตามอย่างถูกต้อง แล้วก็ยุติธรรมนะครับ แล้วก็ผมขอเรียนว่าก็คงจะต้องให้เป็นไปให้สอดคล้องกับต้นทุนที่เกิดขึ้นนะครับ โดยเฉพาะต้นทุนถ้าหากว่ามีการแข่งขันโดยเฉพาะในเรื่องของโรงไฟฟ้าก็จะเป็นต้นทุนที่ถูกที่สุดครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่าน หม่อมหลวง อภิมณฑล มีคำถามที่ ๓ ไหมครับ เชิญครับ

หม่อมหลวงอภิมณฑล โสณกุล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม หม่อมหลวงอภิมณฑล โสณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดว่าในเรื่องที่มีคำตอบเกี่ยวกับอัตราค่าไฟฟ้าจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานเมื่อกล่าวยังอาจจะไม่ตรงประเด็นที่กระผมถามนัก สิ่งที่กระผมถามนั้น กระผมถามเนื่องจากว่าต้นทุนในการผลิตไฟฟ้าในปัจจุบัน

ต้องยอมรับว่าสูงขึ้น เพราะเราเป็นประเทศที่นำเข้าน้ำมัน เป็นประเทศที่มีก๊าซธรรมชาติที่มีราคาผูกติดกับราคาน้ำมัน นั่นหมายถึงว่าหากเราให้ราคาค่าไฟฟ้าสะท้อนถึงต้นทุนที่แท้จริงในการผลิตไฟฟ้าย่อมหมายถึงว่าในระยะสั้นนี้เราคงจะมีราคาค่าไฟฟ้าที่สูงขึ้นเช่นกัน แต่เท่าที่ฟังมาในการที่จะแปรรูปกิจการไฟฟ้าออกไปนั้น เราต้องการที่จะให้ผลประโยชน์ทั้งกับพี่น้องประชาชนและกับผู้ลงทุน ปัญหาที่มีอยู่ว่าถ้าหากว่าเราให้ผลประโยชน์กับนักลงทุน นั่นหมายถึงค่าไฟฟ้าที่จะแพงขึ้นสำหรับพี่น้องประชาชนโดยที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ หากเรามีการแปรรูปในช่วงที่เหมาะสม ในช่วงที่อัตราค่าไฟฟ้าไม่ได้อยู่ระหว่างกำลังสูงขึ้น ก็อาจเป็นไปได้ว่าอัตราค่าไฟฟ้าจะไม่ต้องมีการปรับขึ้น อย่างไรก็ตาม ครบถ้วนประธานครับ ในการชี้แจงของท่านรัฐมนตรีนั้น ท่านได้กล่าวว่ารูปแบบที่มีการแยกระบบส่งกับระบบผลิตนั้น ไม่เหมาะสมสำหรับประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทั้งทางด้านเศรษฐกิจและด้านไฟฟ้าสูง แต่จากรายงานที่กระผมได้รับซึ่งมาจากเอกสารของสำนักนโยบายและแผนพลังงานนั้น ในการศึกษาแม้ว่าในประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไต้หวัน ประเทศสิงคโปร์ ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศอินโดนีเซียก็ดี ล้วนแล้วแต่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงไม่แพ้กับประเทศไทยก็ยังมีพิจารณาที่จะแยกระบบสายส่งออกเป็นอิสระเพื่อสร้างการแข่งขันอย่างเป็นธรรมนะครับ ประเด็นนี้กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานคงจะต้องไปศึกษาต่อไป อย่างไรก็ตามครบถ้วนได้กล่าวถึงกรณีที่จะมีการกำกับดูแลในกิจการไฟฟ้าที่แยกออกต่างหากจากภาครัฐ กระผมคิดว่าในหลักการการกำกับดูแลที่ดีนั้น เราจะต้องมีการกำกับดูแลที่เป็นอิสระ ที่ไม่ขึ้นกับฝ่ายการเมืองไม่ขึ้นกับฝ่ายผู้ปฏิบัติ ไม่ขึ้นกับฝ่ายประชาชน แต่เป็นอิสระอย่างแท้จริงที่จะให้ความเป็นธรรมทั้งกับฝ่ายรัฐบาล ทั้งกับฝ่ายประชาชน ทั้งกับฝ่ายผู้ประกอบการ ฝ่ายผู้ปฏิบัติ แม้จะเป็นเอกชนก็แล้วแต่ -----

๑๒

แต่กระผมมีข้อสงสัยครับ เดิมทีเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๓ ภายใต้รัฐบาลที่นำโดยพรรค ประชาธิปัตย์ มีการยกร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. โดยที่ ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนั้นมีส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับ ดูแลกิจการไฟฟ้าแห่งชาติ ซึ่งมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง มีอำนาจตามกฎหมายที่จะ กำกับดูแลกิจการไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ อำนาจเหล่านั้นประกอบด้วยอำนาจที่ เกี่ยวกับการออกใบอนุญาต อำนาจการสั่งเพิกถอน พักใช้ หรือถอดถอนใบอนุญาต อันเป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะเข้าไปกำกับดูแลบริษัทเอกชน หรือแม้แต่รัฐวิสาหกิจ ที่มีเอกชนถือหุ้นอยู่ก็ตาม พระราชบัญญัติฉบับนั้นเป็นร่างที่มีความครบถ้วน เป็นร่างที่ให้ อำนาจกับการกำกับดูแลเพื่อจะให้พี่น้องประชาชนได้รับผลประโยชน์อย่างแท้จริง จากการปรับโครงสร้างและแปรรูปกิจการไฟฟ้า อย่างไรก็ตามครับ ได้มีการยกเลิกการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลในปี ๒๕๔๔ ต่อมาเป็นระยะเวลา ๕ ปีแล้วที่รัฐบาลที่ผ่านมาและรัฐบาลนี้ได้พยายามที่จะสร้างองค์กร กำกับดูแลในลักษณะต่าง ๆ ที่ยังไม่มีความเป็นอิสระ และไม่มีอำนาจที่จะเข้าไปกำกับ ดูแลกิจการไฟฟ้าอย่างแท้จริง ในปัจจุบัน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอให้กระชับนิดหนึ่ง เพราะว่ารัฐมนตรีจะเหลือเวลาตอบนิดเดียวแล้วครับ

หม่อมหลวงอภิมาศกุล ไสณกุล (กรุงเทพมหานคร) : กระชับครับ ในปัจจุบันเรามีองค์กรกำกับดูแลด้านพลังงานกว่า ๓ องค์กรแล้ว ซึ่งไม่มีประเทศใด ในโลกที่มีองค์กรกำกับดูแลที่แยกกันออกมาในลักษณะนี้ ประกอบด้วย คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ทำหน้าที่กำกับตามพระราชบัญญัติของตัวเอง ประกอบด้วยคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นคณะลูกซึ่งยึด อำนาจของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และล่าสุดมีการจัดตั้งคณะกรรมการ สืบเนื่องจากพระราชกฤษฎีกาถ่ายโอนอำนาจของ กฟผ. ซึ่งจะเอาอำนาจ ๓ อย่าง คือการ เชื่อมโยงระบบ อำนาจจากการพิจารณาการส่งสายส่งออกไปให้กับคณะกรรมการนี้ กระผมคิดว่าการที่เรามีคณะกรรมการมากมาย และไม่มีอำนาจในทางกฎหมายที่ชัดเจน ที่จะเข้าไปกำกับดูแลนั้นเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงครับ ทำให้การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าของ

๑๓

ประเทศไทยขาดความต่อเนื่อง ขาดความครบถ้วน นอกจากนี้คณะกรรมการต่าง ๆ เหล่านี้ เนื่องจากว่าไม่มีบุคลากรที่ชัดเจน ไม่มีงบประมาณที่ชัดเจน กระผมขอยกตัวอย่าง นะครับ คณะกรรมการ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเป็นคำถามแล้วกัน นะครับ เพราะว่าเราอยู่ในกรอบ ๓๐ นาที ที่ผมเรียนตอนต้น รัฐมนตรีเหลือเวลาตอบ จะไม่ถึง ๒ นาที

หม่อมหลวงอภิมาศ ไสณกุล (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ท่านครับ อีก ๑ นาทีครับ คณะกรรมการการผลิตไฟฟ้าที่เพิ่งมีการจัดตั้งขึ้น มีอำนาจในการพิจารณาเรื่องการเชื่อมโยงระบบ แล้วก็เรื่องการสร้างสายส่ง แต่ไม่มีวิธีใดที่จะเข้าไปรู้ว่าการสร้างเหล่านั้นเหมาะสมหรือไม่ เพราะ กฟผ. เองเป็นผู้ที่มีบุคลากรที่จะนำมาเสนอแนะครับ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่น่าเสียดาย ดังนั้นกระผมจึงขอตั้งคำถามว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ก็กล่าวมาเองว่า ณ บัดนี้หน่วยราชการกำลังร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อที่ให้การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าของเรามีความครบถ้วน เบ็ดเสร็จ เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอาจใช้เวลากว่า ๒ หรือ ๓ ปี เพราะกว่าจะเสร็จร่างก็คงในปลายปี

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอคำถามก็แล้วกันครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นพอได้ ๓๐ นาทีนี้จะเกิน ๓๐ นาทีนะครับ

หม่อมหลวงอภิมาศ ไสณกุล (กรุงเทพมหานคร) : สุกท้ายครับ เพราะหากว่าเรามีการแปรรูปกิจการไฟฟ้าออกไปก่อนภายใต้ข้อเสนอที่ไม่ชัดเจน ภายใต้การกำกับดูแลที่ไม่ชัดเจน เราคงจะมีกิจการไฟฟ้าที่ไม่ให้ประโยชน์กับพี่น้องประชาชนและผู้ลงทุนด้วย ดังนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานชี้แจงว่า ทำไมเราจึงไม่ชะลอการแปรรูปนี้ออกไปจนกว่าจะสร้างความชัดเจนให้ได้ครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวิเศษ จูภิบาล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : ขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพครับ คือประเด็นสั้น ๆ นิดเดียวเรื่องของการใช้ไฟเพิ่ม ๗ เปอร์เซ็นต์

นั้นไม่เหมาะ คือเมื่อมองดูในร่างเดิมนั้นนะครับ การแยกสายส่งกับโรงไฟฟ้าออกจากกัน เพื่อประสงค์ที่จะเข้าสู่ระบบ เพาเวอร์ พูล อย่างที่ผมได้เรียนให้ทราบว่าระบบ เพาเวอร์ พูล ในประเทศที่มีความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงนั้น อาจจะทำให้เกิดความไม่แน่นอนหรือว่าเกิด ไฟฟ้าดับหรือความไม่เพียงพออย่างที่เกิดขึ้นในแคลิฟอร์เนียก็คืออะไรต่าง ๆ ก็ได้พยายาม ดัดแปลงระบบ เพาเวอร์ พูล ที่ว่านี้มาใช้ในลักษณะของ เอนฮานซ์ ซิงเกิล บายเออร์ นะครับ ส่วนในเรื่องของ พ.ร.บ. กำกับดูแลกิจการไฟฟ้าที่กำลังดำเนินการอยู่ ข้อเท็จจริง สำนักนโยบายพลังงานก็ได้ดำเนินการอยู่ครับ ก็โดยอาศัยแผนเดิม ร่างเดิมที่มีอยู่ในปี ๒๕๔๓ ขอเรียนยืนยันเพื่อความสบายใจว่าอำนาจต่าง ๆ ที่พูดถึง ไม่ว่าจะการออกไปอนุญาตต่าง ๆ ล้วนแล้วจะต้องอยู่ในคณะกรรมการกำกับภายใต้ พ.ร.บ. ดังกล่าวที่จะ ร่างขึ้นมาทั้งนั้นนะครับ กรรมการกิจการไฟฟ้าที่ตั้งขึ้นมาในช่วงเปลี่ยนผ่านนั้น เพียงแค่ ต้องการเพื่อจะให้เกิดความมั่นใจว่าการกำกับดูแลในเรื่องของค่าไฟฟ้า การแข่งขันในเรื่อง ของโรงไฟฟ้า เอกชนเกิดความเป็นธรรม ในช่วงขณะรอกิจการแทนที่จะนั่งอยู่เฉย ๆ แล้วก็ ไม่ดำเนินการอะไรเลย ก็เป็นการแย่งงานกำกับกับนโยบายออกไปให้ชัดเจนนะครับ -----

๑๕

ส่วนประเด็นสาระของอำนาจนี้ ผมยืนยันได้เลยว่า พ.ร.บ. ที่เสนอขึ้นมาที่จะต้องเข้าไป
สู่สภาในเวลาอันสั้นนี้ นะครับ ก็คงจะมีสาระที่จะให้คณะกรรมการกำกับที่อยู่ใน พ.ร.บ.
อันนี้มีอำนาจครบถ้วน แล้วกรรมการที่ตั้งขึ้นมาในช่วงคราวนั้นก็หมดสภาพไป โดยที่
ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการกำกับภายใต้ พ.ร.บ. กำกับดูแลกิจการไฟฟ้าแต่เพียงแห่งเดียว
นะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณนะครับ ต่อไป

๑.๑.๒ กระทั่งถามสด เรื่อง การจัดสรรเงินรายได้จากการจำหน่ายสลาก
เลขท้าย ๓ ตัวและ ๒ ตัว (นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ถาม นายกรัฐมนตรี)

ขอความกรุณาท่านผู้ถามนิพนธ์หนึ่งนะครับ คือสมมุติเราถามคำถามที่ ๓ แล้วนี่ดูเวลานิดเพื่อให้รัฐมนตรีท่านได้มีเวลาตอบสัก ๔ - ๕ นาที ไม่อย่างนั้นถามแล้ว เหลือ ๑ นาที รัฐมนตรีก็ตอบไม่ทันต้องไปกินเวลาท่านอื่นต่อไป ขอเชิญท่านอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่าน ประธานสภาที่เคารพ ผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด นครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาการใช้จ่ายเงิน ของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลนี้เป็นปัญหาที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมมาอย่าง ต่อเนื่องและก็ยาวนานหลายยุคหลายสมัย เขาบอกว่าเงินของกองสลากเปรียบเสมือน เป็นชุมทรัพย์ของนักการเมืองที่จะเข้าไปตักตวงไปใช้ประโยชน์ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรืออ้างส่วนรวมก็ตามมาหลายยุคหลายสมัยเหลือเกิน แต่กรณีที่เป็นข่าวขึ้นมาในระยะ หลังนี้มีอยู่ ๒ กรณีก็คือ

เรื่องแรก กรณีที่เจ้าอาวาสวัดไชยวาร ตำบลหนองบัว อำเภอหนองกรุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ทำเรื่องถึงสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเพื่อขอรับเงินบริจาคเพื่อ บูรณะวัด โดยอ้างว่าได้รับแจ้งจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ให้ประสานงานมา และก็ได้รับเงินสนับสนุนจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เรื่องก็จะไม่เป็นเรื่องถ้าเกิดว่าเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาทนี้เข้าไปให้กับวัดไชยวารโดยตรงแล้วก็ ทั้งหมด แต่ปรากฏว่าวัดแห่งนี้ได้รับเงินเพียง ๖๐,๐๐๐ บาท ที่เหลืออีก ๑๔๐,๐๐๐ บาท ถูกนำไปตัดทอน แล้วก็นำไปแจกจ่ายให้กับวัดอื่น ๆ หรือนำไปใช้จัดสรรให้กับส่วนอื่น ๆ ซึ่งยังไม่ทราบแน่ชัด เรื่องนี้ก็มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางนะครับ ก็มีการทำ โพลล์ (Poll) กันทางสื่อมวลชน มีทั้งเชื่อและไม่เชื่อ เชื่อว่ามีการทุจริตมีการนำเงินไปใช้ ประโยชน์ส่วนตัวก็หลายเปอร์เซ็นต์นะครับ แต่ไม่เชื่อก็มีเป็นเพียงจำนวนน้อย ก็มีการ ติดตามตรวจสอบเรื่องนี้ ก็มีการตอบโต้กันไปมาพอสมควรนะครับ จนกระทั่งสุดท้ายก็มีการนำเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท กลับคืนมาให้กับสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เรื่องนี้ไม่ได้ จบเพียงแค่นี้ พรรคประชาธิปัตย์โดยคณะทำงานทางด้านนี้ได้ติดตามตรวจสอบเรื่องนี้อยู่ นะครับ

๑๗

ในประเด็นที่ ๒ ที่เป็นข่าวขึ้นมา ก็คือรายงานของคณะอนุกรรมการชุดหนึ่งชื่อว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาและติดตามการบริจาคเงินรายได้ของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลให้กับวัดและองค์กรต่าง ๆ ซึ่งเป็นคณะอนุกรรมการในคณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎรในชุดที่แล้ว มีรายงานที่น่าสนใจ ก็คือว่าได้มีการตรวจสอบกรณีการให้เงินกับวัดและองค์กรต่าง ๆ ๑๓ กรณี ก็พบว่า มีบุคคลและกลุ่มบุคคลทั้งที่เป็น ส.ส. และไม่ใช่ว่า ส.ส. ทั้งที่เป็นพระและเป็นฆราวาสไปหากินไปวิ่งเต้นกับการนำเงินบริจาคของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลนี้ไปให้กับวัดต่าง ๆ จำนวนมากมายทีเดียว -----

และมีพฤติกรรมที่น่าสงสัยมากมาย บางเรื่องก็อยู่ในขั้นของพนักงานสอบสวนนะครับ หลายสิบกรณีนะครับ ก็ปรากฏอยู่ในเอกสารของคณะกรรมการมาธิการชุดนี้ แต่น่าตกใจมากครับ วันนี้ได้เห็นข่าวการให้สัมภาษณ์ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ออกมาบอกว่า กรณีเงินของสำนักงานสลากกินแบ่งที่ผ่านไปทาง ส.ส. ในพื้นที่แล้วก็ปรากฏเป็นข่าวนี้ ไม่ใช่เป็นลักษณะของการทุจริตอะไร เป็นเพียงการตัดทอนให้กับคนประสานงานไปบริจาค เขาถามว่า แล้วจะมีการอมเงินกันไหม ท่านนายกบอกว่า ไม่มีการอมเงิน ลักษณะการให้สัมภาษณ์ของนายกรัฐมนตรีเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่าเป็นการชี้แจง ทั้ง ๆ ที่ผลการศึกษาของคณะอนุกรรมการชุดที่ผมกล่าวถึงนี้ระบุชัดในหลายกรณีว่า เช่น บางกรณีที่พนักงานสอบสวนทำเรื่องเห็นควรว่าการปฏิบัติของผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ แล้วก็ส่งสำนวนไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แล้วก็สรุปเรื่องเหล่านี้เสนอไปยังนายกรัฐมนตรี แล้วก็ประธานรัฐสภาแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องของเงินรายได้จากกองสลากเขาเรียกว่าเป็นเงินบาป มีการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องนี้มาตลอด ที่เรียกว่าเป็นเงินบาป เพราะว่าด้านหนึ่งก็คือว่ากิจกรรมของกองสลากในการออกสลากประเภทต่าง ๆ มี พ.ร.บ. การพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘ เข้ามากำกับในทุกเรื่อง ในทุกกรณี อีกด้านหนึ่งก็คือ เพราะสลากกินแบ่งรัฐบาลหรือหวยนี้มันเป็นอบายมุขในตัวของมันเองอยู่แล้ว เป็นเรื่องเสี่ยงโชคที่ชักจูงให้ผู้คนหลงใหลใฝ่ฝันอยากจะได้เงินมาง่าย ๆ โดยไม่ต้องทำงาน เงินบาปเหล่านี้ วันนี้ต้องยอมรับว่ามีคนจำนวนมากตกเป็นทาสของหวยของสลาก ของการเล่นการพนันในรูปแบบนี้ แล้วก็ในด้านที่เรียกว่าเป็นสิ่งที่เลวร้ายไม่มีการยับยั้งขึ้นมาพูดคุยกันในสังคม พยายามโฆษณาชวนเชื่อกันมาตลอดว่าเราเล่นหวยกันในวันนี้ผลสุดท้ายปลายทางเงินทั้งหลายทั้งปวงนี่ก็จะกลับคืนสู่สังคม จะนำไปสู่คนจน แต่สิ่งนั้นโฆษณากันไป ชวนเชื่อกันไป แต่ปรากฏว่าเงินบาปเหล่านี้ก็ยังถูกนำไปใช้ไปในทิศทางที่ไม่ได้ไปสนองไปคืนต่อสังคมอย่างที่ตั้งปณิธานกันไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมสนใจเรื่องนี้แล้วก็ไปศึกษาตรวจสอบข้อมูลจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ก็พบข้อมูลบางส่วนที่สำนักงานสลากพอจะให้ได้ก็คือว่า มันมีสลากที่ก่อรายได้ให้กับสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลมีอยู่ ๓ รูปแบบ

๑๙

อันหนึ่งก็คือสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ออกโดย พ.ร.บ. สลากกินแบ่ง พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็คือสลากใบละ ๔๐ บาท ออกวันที่ ๑ และวันที่ ๑๖

ส่วนที่ ๒ ก็คือสลากบำรุงการกุศลพิเศษ ปัจจุบันนี้ออกเดือนละ ๒ ครั้ง ครั้งหนึ่งประมาณ ๑๗๖ ล้านฉบับ เดือนหนึ่งก็ ๓๕๒ ล้านฉบับ

สลากประเภทที่ ๓ ก็คือเลขท้าย ๓ ตัว ๒ ตัว หรือที่เรียกว่า หวยบนดินนี้แหละครับ เงินรายได้เหล่านี้ถูกนำไปใช้จ่ายอย่างไร รายได้จากการจำหน่ายสลากถูกนำไปใช้จ่ายอย่างไร หักลบกลบหนี้กันแล้วเหลือไปทำประโยชน์อย่างไร เป็นเรื่องที่ต้องศึกษา ต้องติดตามกัน

กรณีเงินสลากกินแบ่งรัฐบาลหรือหวยใบละ ๔๐ บาท ตาม พ.ร.บ. สลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗ แบ่งเงินส่วนนี้ออกเป็น ๓ ส่วน ก็คือ ๖๐ เปอร์เซ็นต์เป็นเงินรางวัล ๒๘ เปอร์เซ็นต์ส่งเข้ากระทรวงการคลัง อีก ๑๒ เปอร์เซ็นต์เป็นค่าบริการและบริจาคเพื่อสาธารณกุศล มีตัวเลขที่น่าสนใจที่ผมพอจะไปหามาได้ก็คือว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ เงินรายได้จากการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลประเภทนี้มีประมาณ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ มีถึง ๒๑,๓๓๒ ล้านกว่าบาท ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ มีถึง ๒๘,๔๒๘ ล้านบาท ส่งเข้าคลังเป็นอย่างไรครับ ส่งเข้าคลังปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ๕,๐๔๐ ล้านบาท -----

ปี ๒๕๔๖ จำนวน ๖,๙๗๒ ล้านบาท ปี ๒๕๔๗ จำนวน ๗,๙๖๐ ล้านบาท ที่เหลือเอาไปไหนครับ เอาไปแจกจ่ายเป็นรางวัลส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็คือไปบริจาคให้องค์กรสาธารณกุศลต่าง ๆ ก็แบ่งเป็นด้านกีฬา เป็นด้านสาธารณสุข เป็นด้านศาสนา ด้านสังคม สงเคราะห์ น่าสนใจว่าในปีงบประมาณ ๒๕๔๗ เงินบริจาคของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ให้ไปทางด้านสังคมสงเคราะห์นี้สูงถึง ๓๕ ล้านบาท จากเดิมปี ๒๕๔๖ เพียง ๒๖ ล้านบาท ปี ๒๕๒๕ เพียง ๒๘ ล้านบาท ในด้านศาสนา เมื่อปี ๒๕๔๖ มอบให้กับวัดองค์กรกุศลทางด้านศาสนาถึง ๔๗ ล้านบาท ปี ๒๕๔๗ ลดลงมาเหลือ ๒๑ ล้านบาท นี่เป็นตัวเลขของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเกี่ยวกับเงินสลากกินแบ่ง

เงินประเภทที่ ๒ ก็คือ เงินบำรุงการกุศลพิเศษ เงินส่วนนี้เดิมนี่เท่าที่ศึกษา มากก็คือออกให้กับหน่วยงานเพื่อการกุศลเป็นกรณี ๆ ไป แต่ก็พบว่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ เป็นต้นมา นะครับ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเป็นผู้ขออนุมัติ ครม. ออกสลากในส่วนนี้เอง คือตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ ถึงปี ๒๕๔๓ นี่นะครับ หน่วยงานไหนที่ต้องการจะออกสลาก การกุศลก็ไปขออนุมัติจาก ครม. เป็นกรณี ๆ ไป แต่ปี ๒๕๔๓ เป็นต้นมา กองสลากจัดการเอง ทั้งหมด เงินส่วนนี้ไปไหน นี่เป็นคำถามอยู่นะครับ

กรณีที่ ๓ คือกรณีห่วยบนดิน หรือห่วย ๒ ตัว ๓ ตัว อันนี้รัฐบาลเป็นเจ้าของ เงินไม่ต้องส่งกระทรวงการคลัง เนื่องจากว่ามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ให้อำนาจไว้ บอกว่าเอาไปใช้จ่ายในการคืนกลับสู่สังคม ใช้จ่ายเกี่ยวกับเรื่องความยากจน การใช้จ่ายเงินในส่วนนี้ก็ขึ้นอยู่กับความตัดสินใจของสำนักงานสลากกินแบ่งเท่านั้น และรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องเท่านั้นเอง เขาถึงวิพากษ์วิจารณ์กันว่ามันเป็นชุมทรัพย์ก้อนใหม่ ของนักการเมือง ของผู้ที่มีอำนาจในการสั่งจ่าย คนภายนอกไม่มีโอกาสรู้เลยครับว่าเงินได้มาเท่าไรแต่ละงวด แบ่งสรรไปอย่างไร จัดสรรให้กับใครบ้าง

ท่านประธานที่เคารพครับ เงินในส่วนของเงินห่วยบนดินหรือเลขท้าย ๓ ตัว ๒ ตัวนี้ จากการไปตรวจสอบข้อมูลก็พบว่า ออกงวดแรกเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๖ รวมมาถึงงวดสุดท้ายที่ตรวจสอบก็คือ วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๘ พบว่ามีเงินรายได้จากการจำหน่ายสลากเลขท้าย ๓ ตัว และ ๒ ตัว มีจำนวนถึง ๑๔,๗๘๘,๗๙๙,๐๖๐.๔๗ บาท เงินจำนวนมหึมาก่อนนี้ถูกนำไปใช้อย่างไรบ้าง เป็นปัญหาอยู่ อย่างน้อยเท่าที่ทราบ

๒๑

ก็คือว่าถูกหักไปเป็นเงินรางวัลสักประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท อีกประมาณ ๑๒,๐๐๐
ล้านบาทใช้จ่ายสนองโครงการของรัฐบาลล้วน ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ ตัวเลขที่
สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเอามาให้ดูก็พบว่า มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุน
การศึกษาและการแก้ไขปัญหาเด็กยากจนของสลากเลขท้าย ๓ ตัว ๒ ตัวนี้มีทั้งหมด
ประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาทในช่วง ๒ ปี ก็เอาตัวเลข ๒ ปีมาให้ดู ก็พบว่าเงินส่วนนี้
ปี ๒๕๔๗ สำนักนายกรัฐมนตรีใช้เงินก้อนนี้ไป ๑,๓๔๗,๖๒๗,๘๘๗ บาท แต่ปี ๒๕๔๘
สำนักนายกรัฐมนตรีไม่ได้ใช้เงินก้อนนี้เลย มาสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปี ๒๕๔๗
ใช้ไป ๔๗๑ ล้านบาท แต่ปี ๒๕๔๘ ใช้ไป ๒,๕๘๓,๘๙๐,๗๐๘ บาท -----

๒๒

กระทรวงศึกษาธิการ ปี ๒๕๔๗ ใช้จ่ายไป ๖๓๑,๒๐๓,๗๓๒ บาท ปี ๒๕๔๘ เพิ่มเป็น ๗๑๔,๐๐๐,๐๐๐ กว่าบาท กระทรวงการต่างประเทศก็มีด้วยครับใช้เงินก้อนนี้ ในปี ๒๕๔๗ ไม่ได้ใช้ แต่ปี ๒๕๔๘ นี้ใช้แล้ว ๓,๔๖๓,๐๐๐ กว่าบาท กระทรวงสาธารณสุขก็ขอด้วย ๒ ล้านบาท ไม่เว้นแต่กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน หรือ กอ.รมน. ครับ มีตัวเลขขอใช้เงินในปี ๒๕๔๘ ๑,๓๗๔,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพครับมาดูในรายละเอียดของการใช้เงินสนับสนุนการศึกษาอันนี้ เมื่อปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ กระทรวงศึกษาธิการใช้ในการสนับสนุนการศึกษาในเรื่องการเขียนเรียงความเด็กใน ๒ ครั้งนะครับ แต่ปรากฏว่าพอมาปี ๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ การสนับสนุนทุนการศึกษา การเขียนเรียงความงวดที่ ๓ ปรากฏว่าผู้ที่จะไปขอเงินในก้อนนี้ก็คือสำนักนายกรัฐมนตรี เปลี่ยนจากกระทรวงศึกษาธิการมาอยู่สำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว เงินสนับสนุนนักเรียนหนึ่งอำเภอหนึ่งทุน สำนักนายกรัฐมนตรีเคยขอ เป็นเจ้าภาพขอเมื่อปี ๒๕๔๗ แต่ปี ๒๕๔๘ เงินสนับสนุนทุนของนักเรียนในแต่ละอำเภอ ในแต่ละกิ่งอำเภอ กลับไปอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการ หมวดยกในการใช้จ่ายเงินเหล่านี้นี้สับสนไม่ชัดเจน ตัวเลขเหล่านี้ะครับยังไม่รวมถึงโครงการอื่น ๆ ที่อนุมัติไป ซึ่งผมไม่มีโอกาสได้ไปรับรู้ว่าได้ใช้จ่ายเงินไปอย่างไร ข้อสังเกตก็คือว่าจากเงินที่ใช้จ่ายไป ๕,๗๕๔ ล้านบาท ที่เป็นตัวเลขแสดงมานี้ ที่เหลืออีกประมาณ ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถึง ๘,๐๐๐ ล้านบาท ถูกนำไปใช้อย่างไร นี่เป็นปัญหา คำถามที่ผมจะถามกับ ฯพณฯ รัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีก็คือ รัฐบาลหรือสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลมีระเบียบมีกฎเกณฑ์อย่างไรในการจัดสรรเงินรายได้จากการจำหน่ายเลขท้าย ๓ ตัว ๒ ตัว มีการกำหนดหมวดยกในการใช้จ่ายเงินอย่างไร แต่ละหมวดยกใช้จ่ายจำนวนเท่าใด และมีผู้รับผิดชอบมีขั้นตอนในการเบิกจ่ายอย่างไร

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกศล พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้มาตอบครับ

๒๓

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายให้มาตอบกระทู้ถามสดในเรื่องนี้นะครับ ก่อนอื่นคงต้องเรียนว่าต้องขอบคุณที่ท่านสมาชิกได้ให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าว ซึ่งผมก็เข้าใจว่าเรื่องนี้จะได้ถูกให้ความสนใจอยู่เป็นระยะ ๆ ขึ้นอยู่กับปัญหาที่จะเกิดขึ้นว่ามีการวิพากษ์วิจารณ์แค่ไหน และเข้าใจว่าได้มีการเข้าไปชี้แจงในคณะกรรมการก็หลายครั้ง และวันนี้ก็คงยังมีอยู่ แต่ผมก็ยินดีว่าเรื่องอะไรก็ตามที่เราพบปัญหาแล้วอยากรู้อยากทราบทำให้กระจ่างเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เพราะว่าปิดไว้ก็ไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมต้องขอบคุณที่ได้มีโอกาสมาชี้แจงในกระทู้ถามสดนี้ด้วย ท่านตั้งคำถามในเรื่องนี้ ซึ่งจริง ๆ ท่านได้เล่าเรื่องของการจัดสรรเงินรายได้ แต่ว่าประเด็นคำถามอยู่ที่เลขท้าย ๒ ตัว และ ๓ ตัว ซึ่งตรงกับกระทู้ ผมก็ขออนุญาตตอบเฉพาะในส่วนนี้ก่อนนะครับ เรื่องของการใช้เงินเลขท้าย ๓ ตัว และ ๒ ตัว คงต้องเรียนที่มาว่ามาจากอะไร คงจะใช้เวลาไม่นานนัก คงจะจำกันได้ว่ารัฐบาลมีนโยบายในการปราบผู้มีอิทธิพลและปราบในเรื่องของความไม่ถูกต้องในความเป็นอยู่ของสังคม นั่นก็คือเรื่องของหวยไต้ดิน คณะรัฐมนตรีก็จึงมีมติว่าการที่เราจะให้หวยไต้ดินคงอยู่ต่อไปนั้นคงจะมีผลเสีย แต่ทำอย่างไรจะให้คนเลิกเล่นหวยไต้ดินก็เป็นเรื่องที่ยากไม่มีใครสามารถตอบได้ว่าจะเลิกได้จริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นก็เลยได้ศึกษาในหลายประเทศ รวมทั้งก็ได้พิจารณาในเฉพาะประเทศเราเอง ไม่ใช่หมายความว่าต้องไปลอกเลียนแบบใคร เราก็มองว่าเมื่อเรามาควบคุมเสียมันจะให้เกิดผลมากกว่า การควบคุมนี้ก็เพื่อควบคุมใน ๒ ทาง ควบคุมในเรื่องของการซื้อสลาก ก็สามารถที่จะรู้ว่าใครซื้อใครขาย ไม่มีการไปอยู่ไต้ดินแบบที่เรียกว่า ผลประโยชน์ไปตกอยู่กับคนบางคนไม่เท่าไร จากตัวเลขที่ท่านเห็นวันนี้ ถ้าท่านลองนึกดูวันนี้ไม่มีหวยบนดิน ๒ ตัว ๓ ตัว เงินจำนวนมหาศาลเหล่านี้อยู่ที่ใคร ก็คงไม่พ้นผู้ที่เรียกว่า เจ้าแม่ เจ้าพ่อ แล้วก็ข้าราชการบางรายที่ได้รับเงินจากตรงนี้ อันนั้นคือเหตุผลที่ ๑

เหตุผลที่ ๒ เมื่อเราได้รับการควบคุมเราจัดการแล้วรายได้เนี่ยเราก็มาคิดกันว่า จะไปที่ไหน รายได้แน่นอนที่สุดมี ๒ ทาง ๑. ก็ส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดิน ๒. ก็เอามาจัดสรร คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วว่าทางเลือกที่ ๒ ก็คือการนำเอามาจัดสรรนี่จะเป็นแนวทาง ที่เป็นไปได้มากกว่า เหตุผลทำไมถึงเอามาจัดสรรเป็นไปได้อย่างมากและเหมาะสม มากกว่าเป็นรายได้แผ่นดิน ๑. ก็คือว่า การที่เรา นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินนั้นก็จะต้องไป เข้าระบบกันนับรวมเป็นรายได้ทั้งหมด แล้วเมื่อรับไปแล้วการจัดสรรออกมาก็ต้องเข้าสู่ กระบวนการในเรื่องของระบบงบประมาณ เรื่องนี้ไม่ได้หลีกเลี่ยงระบบงบประมาณ แต่อย่างใด แต่เผชิญว่าเรากำลังจะนำมาใช้เพื่อเป็นเรื่องของสังคม ซึ่งวันนี้ก็ต้องมีปัญหา ที่จะต้องแยกแยะว่าเรื่องอะไรบ้างที่เป็นเรื่องของปัญหาสังคม คณะรัฐมนตรีได้มีมติว่าเงิน รายได้จากส่วนนี้หลังจากหักค่าใช้จ่ายเงินรางวัลอะไรทั้งหมดแล้วนี้ ห้ามเอาไปใช้อย่างใด ทั้งสิ้นนอกเสียจากเรื่องการศึกษาผู้ด้อยโอกาส การศึกษา การลงทุน การไปก่อสร้าง ก็ไม่ให้ด้วย เพราะถือว่าเป็นเรื่องปกติที่จะตั้งงบประมาณได้อยู่แล้ว ก็ให้ไปเฉพาะในเรื่อง ของการพัฒนาคน เพราะฉะนั้นปัญหาที่เราพบอยู่ว่าทำไมไม่เอาเข้าเป็นรายได้แผ่นดิน เพราะเรามองว่า ๑. ก็สามารถจัดการในการช่วยเหลือหากเกิดปัญหาในการที่จะดูแล ผู้ด้อยโอกาส แล้วก็การปรับเปลี่ยนการใช้งบประมาณนี้มันมีความคล่องตัวมากกว่า ในระบบปกติ ถ้ามีความคล่องตัวแล้วจะหลีกเลี่ยงจากการตรวจสอบหรือไม่ ต้องตอบว่าไม่เลย เพราะการใช้จ่ายเงินของรัฐไม่ว่าจะเป็นเงินนอกงบประมาณหรือเงินในงบประมาณ การตรวจสอบก็ยังคงอยู่ เช่นวันนี้ก็มีการตรวจสอบในสภา การเชิญมาในกรรมาธิการ การตรวจสอบเพราะเงินนี้ต้องเรียนนะครบว่าถูกจ่ายออกไปแล้ว ไม่ใช่ไม่มีกติกากติกา ในการเบิกจ่ายเป็นไปตามระเบียบราชการทุกประการ เพราะฉะนั้นราชการที่ได้รับเงินไป ในส่วนหน่วยงานใด เช่น กระทรวงศึกษาธิการ หรือสำนักนายกรัฐมนตรีก็ต้องมีหลักฐาน ในการเบิกจ่ายในการรับทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในประเด็นหวังว่าไม่เอาเข้าระบบงบประมาณ จะตรวจสอบไม่ได้ เราก็คิดว่าคงไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ ส่วนถามว่าแล้วใครเป็นผู้พิจารณา ต้องเรียนท่านผู้ถามกระซู่่าไม่ใช่สำนักงานสลากเป็นผู้ดูแลเรื่องนี้เลย สำนักงานสลาก เป็นผู้ดำเนินการได้มาซึ่งรายได้จากการจำหน่าย แต่ผู้ที่อนุมัติแม้กระทั่งตัวผมเอง ควบคุมดูแลสำนักงานสลากก็ไม่ได้อยู่ในเรื่องของการที่จะอนุมัติเลย คณะรัฐมนตรีได้ตั้ง

๒๕

คณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง ชื่อว่า คณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์สำหรับแก้ไขปัญหา
เด็กยากจนและเด็กด้อยโอกาส เพื่อบำบัดการในเรื่องนี้ โดยให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี
ตั้งแต่แรกก็คือ ท่านรองนายกรัฐมนตรีจาตุรนต์ ฉายแสง แล้วปัจจุบันก็ยังเป็นอยู่
เป็นประธานคณะกรรมการ แล้วคณะกรรมการชุดนี้ก็ประกอบไปด้วยหลายฝ่ายด้วยกัน
ฝ่ายการเมืองก็มีท่านรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แล้วก็ขณะนั้นเข้าใจว่ามีรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งจะเกี่ยวในเรื่องของการพัฒนาเด็ก การเมือง
มีเพียงท่านนี้ ที่เหลือเป็นใคร ที่เหลือจากทั้งหมด ๒๑ ท่านนั้นะครับเป็นการเมืองเพียง
๔ ท่าน ที่เหลือ ๘ ท่านเป็นข้าราชการประจำ ใครบ้างครับ เป็นปลัดกระทรวงการคลัง
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวง
แรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข นี่คือส่วนที่มาจากภาค
ราชการ แล้วก็ฝ่ายเลขานุการนะครับก็คือ ตัวแทนจากสภาพัฒน์ ผู้แทนจาก
กระทรวงศึกษาธิการอีก ๓ ท่าน เป็น ๑๑ ท่านจากภาคราชการ ที่เหลืออีก ๖ ท่าน เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรงนี้ผมถือว่ามีความสำคัญที่รัฐบาลไม่ได้คิดว่าเรื่องนี้จะเอามาเป็น
การเมืองหรือเอาไปใช้ประโยชน์ทางการเมือง มีผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐบาลเลือกมานะครับ ผม
คงขออนุญาตไม่อ่านรายชื่อทั้งหมด แต่ว่า ๖ ท่านนี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้ามองว่าผู้ทรงคุณวุฒิ
นี้ก็มาเพื่อช่วยดูในเรื่องของการที่จะใช้เงินไปในทิศทางที่เหมาะสมและถูกต้อง นั่นคือ
หลักประกันอันแรกที่เราจะมีระเบียบในการพิจารณานะครับ ระเบียบอื่น ๆ ยังมีอีกมาก แต่
ขอเรียนว่าตอนนี้ที่ท่านเป็นห่วงว่าเงินที่มีอยู่ที่ได้มาขณะนี้ ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท
หลังจากหักค่าใช้จ่ายเงินรางวัลไปแล้ว ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถูกใช้ไปเพียง ๕,๐๐๐
กว่าล้านบาทแล้วที่เหลือไปอยู่ที่ไหนอีก ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทนะครับ จริง ๆ
แล้วตัวเลขวันนี้มีมากกว่าเดิมแล้วนะครับไม่ใช่ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๑๕,๐๐๐
ล้านบาทแล้ว -----

ตัวเลขที่อยู่ในมือผมขณะนี้ก็คือว่า ยอดสุทธิรายรับถึง ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ มี ๑๕,๒๒๘ ล้านบาทเศษ หักค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ไปแล้วซึ่งคณะกรรมการชุดที่ผมอ่านไปเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ แล้วส่วนใหญ่ก็เป็นโครงการซึ่งผมคงไม่สามารถอ่านได้หมด แต่ว่าเน้นในเรื่องเด็ก มีทั้งเรื่องของทุนนักเรียนเด็ก เรื่องปัญหาโรคเอดส์เด็ก ในเรื่องของการไปเรียนต่อยังต่างประเทศ หักไป ๕,๗๕๔ ล้านบาท ตรงกันกับของท่าน ที่เหลือนี้เขาให้เอาไว้สำรอง เพราะการออกสลาก ๒ ตัว ๓ ตัว มันไม่รู้ว่าจะค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งที่ควบคุมไม่ได้ก็คือเงินรางวัล เพราะไม่รู้ว่าจะมีคนถูกลูกคนถูกน้อย เพราะฉะนั้นจึงต้องกันเงินรางวัลไว้ขณะนี้ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ๕,๐๐๐ ล้านบาทนี้ไม่ไปไหน เอาไว้เพื่อเป็นทุนสำรอง หากมีผู้ถูกลูกแล้วในงวดนั้นรายรับน้อยกว่ารายจ่ายทุนรางวัลนี้จะได้มาใช้ในการจ่ายให้กับผู้ถูกรางวัลได้แน่ครับ ส่วนที่เหลืออีก ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ก็ยังอยู่ครับ ขณะนี้ยังไม่ได้มีการพิจารณาให้ และเรียนยืนยันกับท่านว่า ๑. ก็คือว่าที่มาของโครงการนี้เราต้องการแก้ไขปัญหาแล้วก็นำเงินมาช่วยในเรื่องของการศึกษาและผู้ด้อยโอกาส และมีคณะกรรมการที่ผมได้เรียนไป และคณะกรรมการนี้ก็มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ไม่ใช่ว่านึกว่าอยากจะทำให้ใครก็ให้ แล้วผมคิดว่าถ้าท่านมีแนวคิดเสนอที่ดีให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์นี้ไปช่วยดูแลในเรื่องเด็กผู้ด้อยโอกาสหรือการศึกษา ผมคิดว่าไม่มีปัญหาคณะกรรมการก็คงจะรับไปพิจารณา แต่ตัวผมเองถึงแม้ตัวผมเองก็ยังไม่มีส่วนเข้าไปดูแลจัดการเงินในส่วนนี้เลย เพราะฉะนั้นการแทรกแซงทางการเมืองขอเรียนยืนยันว่าในเรื่อง ๒ ตัว ๓ ตัว หรือเรื่องใด ๆ ถ้าหากมีผมยินดีที่จะเข้าไปตรวจสอบให้ ขอบพระคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอภิชาติ คำถามที่ ๒ ท่านใช้เวลาหมดไปแล้วนะครับ จริง ๆ ๑๕ นาที ท่านใช้ไปแล้วเกือบ ๑๖ นาที ขอให้เข้าสู่คำถามเลยครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐี (นครศรีธรรมราช) : ผมถามสั้น ๆ เลยนะครับ ถ้าอย่างนั้น กราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ ผมมีรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง คือหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ ฉบับวันที่ ๙ - ๑๑ พฤษภาคมนี้ บอกว่าก่อนการเลือกตั้งวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ มีนักการเมืองจากพรรคใหญ่มาขอใช้เงินหยวนจำนวน

๒๗

มาก โดยเฉพาะมีรายหนึ่งขอบริจาคไปที่จังหวัดกำแพงเพชรวันเดียว คือวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ ถึง ๖ รายการ ๖ รายการมีตั้งแต่รายการละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ๔ รายการ รายการละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ๑ รายการ รายการละ ๒๙๖,๐๐๐ บาท ๑ รายการ ผมไปดู ตัวเลขรายละเอียดแล้วปรากฏว่าที่ขอไปมีขอโครงการศาลาเฉลิมพระเกียรติ จัดซื้อ คอมพิวเตอร์ ปรับปรุงห้องโสต ปรับปรุงถนนภายใน ด้านยาเสพติด อาหารกลางวันเพื่อ เด็กยากไร้ ปรับปรุงพัฒนาวงศุภริยาฯ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๖๔๖,๐๐๐ บาท อยากเรียนถาม ท่านรัฐมนตรีว่าข้อเท็จจริงเรื่องนี้เป็นอย่างไร แล้วก็ทราบหรือไม่ว่านักการเมืองในจังหวัด กำแพงเพชรคนนั้นเป็นใคร เข้าไปเกี่ยวข้องได้อย่างไร

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ประเด็นคำถามนี้ผมก็ได้ตรวจสอบจากหนังสือพิมพ์ ที่แรกเองก็ไม่เห็นมาเห็นจากหนังสือพิมพ์เหมือนกัน ด้วยความสัตย์จริง ถามว่าการอนุมัติ เงินงวดนี้เป็นเงิน ๒ ตัว ๓ ตัวหรือไม่ ตอบว่าไม่ใช่ อันนี้ไม่เข้าหลักเกณฑ์ ๒ ตัว ๓ ตัว นะครับ เป็นเงินที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลจัดสรรให้กับผู้ที่ขอมาในเรื่องศาสนา ในเรื่องของการศึกษา ในเรื่องของสังคม ซึ่งก็มีเหมือนกันโดยตลอดไม่เกี่ยวกับ ๒ ตัว ๓ ตัว เพราะฉะนั้นหลักการไม่ขัดแล้วนะครับ ถามว่ายอดนี้จริงหรือไม่ ขณะนี้ผมก็เช็ค ตัวเลขแล้วว่ามี การขอจริง ถามว่าแล้วทำไมออกมาที่นี้เยอะเหลือเกิน ผมก็พยายามคิดใน เรื่องนี้มาโดยตลอด ผมเป็นนักการเมือง ผมรู้อยู่ถ้าดูแลหน่วยงานไหนแล้วเอาเงินไปใช้ ในบ้านตัวเองปัญหามันต้องเกิดแน่ เพราะฉะนั้นยืนยันว่าไม่ได้เกิดจากผมแน่นอน ถามว่า แล้วเกิดจากใคร ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นการประสานกัน คนที่ขอได้ต้องเป็นส่วนราชการ ถ้า วัดนี้ต้องเจ้าอาวาส ขณะนี้เจ้าอาวาสอย่างเดียวยังไม่พอต้องเจ้าคณะจังหวัด ถ้า ส่วนราชการต้องผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะฉะนั้นหนังสือขอมาผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ ถามว่าแล้วทำไมไปลงที่นี้ พอตีวันเดียวเยอะเหลือเกินก็อาจจะเป็นไปได้ว่าเช็คทั้งหมดมี การดำเนินการออกมาเป็นระยะ -----

บางครั้งก็ออกวันเดียวพร้อมกันในจังหวัดนั้น บางครั้งก็ออกห่างกัน เพราะฉะนั้นถามว่า ยอด ๑,๖๐๐,๐๐๐ บาท มันเป็นธรรมหรือไม่ ผมหวังมากกว่าอย่าเอาไปลงที่กำแพงเพชร เพราะวันหนึ่งผมก็ต้องมาขึ้นตอป เพราะฉะนั้นวันนี้ผมยืนยันได้ว่า ที่กำแพงเพชร ในฐานะที่ผมมาจากที่นั่นด้วย เราพยายามไม่ให้มีโอกาสที่มองว่าเราเอาประโยชน์ไปมาก นะครับ เพราะฉะนั้นยืนยันว่าถ้าไปตรวจสอบ ผมคงไม่ได้เอารายการมาทั้งหมด เพราะว่า ประเด็นคำถามวันนี้บอกว่า ๒ ตัว ๓ ตัว ผมยินดีให้ไปตรวจสอบว่ามีจังหวัดที่ได้มากกว่า นี้แล้วไม่ใช่เป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลหรอกครับ ดูความเหมาะสมว่าเป็นไปได้ แล้วก็ เหมาะสมเท่านั้นเองนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ ท่านอภิชาติ คำถามสุดท้ายครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ผม อภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ครับ ท่านประธานครับขอคำถามสุดท้าย เนื่องจากว่ามีข้อเสนอเกี่ยวกับเรื่องการใช้ จ่ายเงินของสำนักงานสลากกินแบ่งมาจากหลายกระแสนะครับ นักวิชาการเองก็เสนอ แนวความคิดนี้ออกมาเหมือนกันว่าการที่เงินจากการขายหวย ๓ ตัว ๒ ตัว มันถูกดูดซับ มาจากต่างจังหวัดมาจากพื้นที่ต่าง ๆ เป็นไปได้หรือไม่ที่เมื่อมีการจัดสรรเงินในส่วนนี้ กลับคืนไปสู่สังคมควรจะให้คณะกรรมการในระดับจังหวัดเป็นผู้จัดสรรแทนที่จะเป็น คณะกรรมการชุดที่ท่านรัฐมนตรีกรุณาเรียนก็คือ คณะกรรมการพัฒนายุทธศาสตร์ ช่วยเหลือเด็กด้วยโอกาส เด็กยากจน จะทำให้ท้องถิ่นเข้ามาดูแลได้หรือไม่ หรือให้ผู้ว่า ซีอีโอ (CEO)เป็นผู้จัดสรรเงินก่อนนี้จะได้หรือไม่ อันนั้นเป็นข้อเสนอที่นำฝากเรียนท่านไป นะครับ แต่ว่าคำถามสุดท้ายที่ผมอยากจะถามก็คือว่า รัฐบาลเนื่องจากว่ามีข้อครหาใน เรื่องการทุจริตแล้วก็มีคนเข้าไปเกี่ยวข้องทั้งที่ปรากฏหลักฐานที่เป็นคดีความ และทั้งที่ ปรากฏเป็นข่าวหนังสือพิมพ์อยู่ รัฐบาลมีแนวทางในการป้องกันการทุจริตการใช้จ่ายเงิน ของกองสลากอย่างไร แล้วก็จะทำอย่างไรที่จะกระจายเงินเหล่านี้ให้ไปสู่ประชาชนอย่าง ทั่วถึงเป็นธรรมแล้วก็โปร่งใสตรวจสอบได้ กราบขอบพระคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐมนตรีครับ

๒๙

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ เรื่องของแนวคิดที่ว่ารายได้ที่ซื้อสลากจากจังหวัดไหนไปสู่จังหวัดนั้นนี่นะครับ ก็มีการพูดกันก่อนหน้านี้เหมือนกันว่าจังหวัดที่คนใช้เงินซื้อเท่าไรกำไรหรือรายได้เอากลับจังหวัดนั้นนะครับ อันนั้นเป็นแนวทางหนึ่ง ซึ่งผมก็คิดอยู่ว่าเราสามารถทำได้มากน้อยแค่ไหน อาจจะเป็นแนวทางผสมผสานข้อเสนอของท่าน ผมคิดว่าคงจะรับไปพิจารณาได้นะครับ ดูว่าอะไรที่เหมาะสมที่สุด แต่ว่าคงเป็นไปได้ เพราะบางจังหวัดอย่างเช่น จังหวัดสตูล ขอร้องซื้อสลากชนิดเดียวถ้าจัดสรรให้สตูลแบบนี้ สตูลไม่มีโอกาสได้รับเงินช่วยเหลือ เพราะฉะนั้นคงไม่ใช่หมายความว่าขายได้ที่ไหนแล้วเอาไปให้จังหวัดนั้นจัดสรร เพราะฉะนั้นคงต้องผสมผสาน ส่วนแนวทางป้องกันการทุจริต ผมเรียนว่าเรื่องนี้อย่างที่ผมได้เรียน ผมหวังประเด็นนี้ตั้งแต่แรกเพราะท่านก็บอกเองว่าเรื่องนี้มันมีมานาน เรื่องข่าวนักการเมืองเข้ามาเพื่อแสวงประโยชน์ ผมจึงพยายามทำเรื่องนี้ไม่ให้เกิดข้อครหา จาก ๔ ปีที่ผ่านมาที่ผมดูแลสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ท่านไปตรวจสอบดูได้ว่าผมใช้ไปในเรื่องของที่ท่านหยิบยกกำแพงเพชรเข้ามา ๑,๖๐๐,๐๐๐ บาทนี้นะครับ ถ้าไปดูจังหวัดอื่น ๆ บางวันมากกว่า ๕ ล้านบาท ๓ ล้านบาทก็มี ก็แล้วแต่ว่าจะไปลงด้วยความเหมาะสมหรือจังหวะเวลาเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเรื่องแนวทางป้องกันที่จะไม่ให้มีการทุจริต ผมเชื่อว่า ส.ส. ดีที่สุดแล้วครับ ที่ลงไปดู โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินวัดที่พูดกัน ใครถ้าไปเอาเงินรับบริจาคที่เขาส่งไปที่วัดแล้วเอาไปใช้กระเป๋าส่วนตัว ผมยังมีความเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้นะครับ ผมเห็นด้วยกับท่านนายกกว่า ไม่มี ส.ส. คนไหนหรอกครับกว่าจะเป็น ส.ส. ได้ ต้องทุ่มเทเวลาเสียเงินเสียทองไปมาก จะไปเอาเงินกับแค่ ๖๐,๐๐๐ บาท ๑๐๐,๐๐๐ บาทกับวัด ซึ่งทั้งบาป แล้วก็ทั้งหลักฐานชัดเจนเป็นไปไม่ได้ แต่เป็นเรื่องเทคนิคอย่างที่คุณบอกก็คือว่า วัดที่ไม่มีทะเบียนไม่มีโอกาสได้รับ เพราะฉะนั้น ก็อาศัยเจ้าอาวาสที่มีทะเบียนมาขอรับไป ตอนตกลงกันก็ตกลงกันด้วยดี เพราะอยากได้เงินพอเงินไปถึงแล้วก็อาจจะมีปัญหา บางคนไม่เห็นด้วยก็เลยไปฟ้องว่าได้เงินไม่ครบ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เราต้องแก้ไขให้ชัดเจนวางระเบียบกันใหม่ -----

๓๐

อย่างแรกที่วางก็คือว่า ผมให้มีการแก้ว่าต้องมีลายเซ็นเจ้าคณะจังหวัด เมื่อก่อนนี้วัดไหนก็ได้ แล้วที่ท่านพูดถึงตอนต้นที่จังหวัดเชียงราย อนุกรรมการของท่านชื่อนาน ไม่เกี่ยวกับ ส.ส. นะครับ เป็นเรื่องที่ผมแล้วก็ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกำลังดำเนินคดีอยู่ เป็นเรื่องของผู้ที่แสวงประโยชน์ โดยมีพระบางรูปทางภาคเหนือมาเรียไรแล้วก็มาขอสำนักงานสลากไป ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นอำนาจหน้าที่ผมที่ต้องอนุมัติ เป็นอำนาจหน้าที่สำนักงาน แล้วก็ ผอ. ท่านเดิมด้วย ตอนนั้นก็ดำเนินการอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นแนวทางป้องกันถ้าทุกท่านช่วยกันผมก็คิดว่าจะเป็นส่วนที่ดี แต่ในส่วนสำนักงานและตัวผมเอง ยืนยันว่าจะต้องทำเรื่องนี้ให้โปร่งใสครับ ขอบพระคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไป

๑.๒ กระทั่งถามทั่วไป

๑.๒.๑ กระทั่งถาม ที่ ๐๐๙ เรื่อง แผนงานชุดลอกลำห้วยโงม - ลำห้วยน้ำโสม - ลำห้วยน้ำวาง - ลำห้วยโป่ง ในท้องที่อำเภอบ้านฝ้อ อำเภอ น้ำโสม อำเภอนาญง และก่อสร้างอ่างเก็บน้ำห้วยมะนาว อ่างเก็บน้ำค่อมฮัพ (นายสุชาติ ชำนาญศิลป์ถาม นายกรัฐมนตรี)

๓๑

เชิญเจ้าของกระทู้ ท่านสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุตรธานี) : กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ผม นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ส.ส. อุตรธานี เขตเลือกตั้งที่ ๑๐ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ที่ผมยื่นกระทู้ซักถามรัฐมนตรีผ่านท่านประธานสภาในวันนี้เหตุผลเพราะพี่น้องประชาชนในพื้นที่อำเภอบ้านฝื่อกิติ ซึ่งคาบเกี่ยวลำห้วยโงง เชื่อมโยงระดับ ๓ จังหวัด แผนยุทธศาสตร์ ๒๕ ลุ่มน้ำ ไม่มีชื่ออยู่เลย ผมจำเป็นต้องยื่นกระทู้เพื่อให้ท่านประธานรับทราบปัญหาของพี่น้องชาวอำเภอบ้านฝื่อ อำเภอน้ำโสม อำเภอนาเยีย ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ลำห้วยโงง เป็นลำห้วยใหญ่พอสมควร กว้างประมาณ ๓๐ เมตร ยาวทั้งสิ้น ๘๒ กิโลเมตร คาบเกี่ยว ๓ จังหวัด เริ่มต้นยอดห้วยโงงไหลผ่านมาจากท้องที่อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู แล้วไปตกที่แม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย ท่านประธาน ฉะนั้นอำเภอบ้านฝื่อซึ่งเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์เกี่ยวกับเรื่องการทำนา บางปีน้ำป่าไหลหลากทำให้ท่วมไร่นาของพี่น้องชาวอำเภอบ้านฝื่อเสียหายมาโดยตลอด ๓ ปีติดต่อกันมานี้นะครับ ผมจำเป็นต้องยื่นกระทู้อีกมาเพื่อให้ท่านประธานรับทราบผลกระทบไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ท่านประธานครับ ส่วนอำเภอเมืองน้ำโสมมีลำห้วยน้ำโสมซึ่งเป็นลำห้วยหลักแก้ปัญหาให้พี่น้องทุกปี แต่บางปีน้ำท่วมก็เกิดความเสียหายไร่นารัฐบาลบางส่วน ถ้าสามารถปรับปรุงลำห้วยทั้ง ๓ แห่ง ๓ อำเภอด้วยกัน นะครับ ส่วนอำเภอนาเยียก็มีลำห้วยน้ำราง กับลำโงง ไหลลงแม่น้ำโขงทั้งหมด ถ้าทางรัฐบาลสามารถดำเนินการกักเก็บลำห้วยทั้งหลายกักเก็บน้ำไว้ ฤดูแล้งรับรองไม่แห้ง ไม่เสียหายด้วย ไม่ได้รับผลกระทบ ภัยแล้งรับรองไม่มี ท่านประธานจะเห็นว่าผมไม่ค่อยได้พูดเรื่องภัยแล้งในสภาแห่งนี้ นะครับ แล้วพร้อมกันนั้นรัฐบาลก็ชดเชยความเสียหายให้กับพี่น้องภาคประชาชนโดยตลอด อย่างน้ำท่วมอย่างนี้ อย่างปีนี้ ๘ ล้านบาท ยังไม่ได้รับเงินเลยนะครับ สักบาทยังไม่ได้ไป ก็เลยถือโอกาสพูดในวันนี้เสียเลย ท่านประธานครับ ผมเองก็ได้ประสานท่านผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรธานี ในปีนี้ได้จัดงบประมาณไว้ประมาณ ๑๒ ล้านบาท ผู้ว่าชื้อไอโอนะครับ ปี ๒๕๔๘ เพิ่งผ่านสภาไปเมื่อวันพุธก่อนนี้เองนะครับ ก็ยังไม่ได้แจ้งไปทางจังหวัด ได้จัดให้ร่วมกันพิจารณาให้ ๑๒ ล้านบาท ให้เจ้าหน้าที่กรมชลประทานไปสำรวจว่าเราจะขุดลอกลำห้วยทั้ง ๔ แห่งนี้อย่างไรในท้องที่ ๓ อำเภอ

๓๒

จะเป็นช่วยโหมงก็ดี ช่วยน้ำโสมก็ดี ช่วยน้ำรางก็ดี แล้วก็ถ้าช่วยโหมงก็ตาม ผมก็เลย
อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพ ถึงแม้จะเป็นพรรคเดียวกันเราก็ถามกัน
ได้ครับ เพื่อให้สภาแห่งนี้บันทึกเป็นหลักฐานไว้ เพราะพูดในพรรคไม่มีใครบันทึก พูดใน
สภาท่านประธานให้เจ้าหน้าที่บันทึกไว้เป็นหลักฐานว่าก้านสุรชาติ หรือ ส.ส. สุรชาติได้
พูดแล้ว นะครับ ถ้าไม่แก้ โอกาสสมัยหน้าผมอาจจะเปลี่ยนไปเป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรบ้างก็ได้ อันนี้ฝากท่านประธานเป็นข้อสังเกตนะครับ ฉะนั้นจะขอลา
ท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่า

๑. กระทรวงเกษตรและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัด
งบประมาณหรือส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจความประสงค์ของราษฎรหรือไม่ครับ เช่น ชุด
ลอกห้วยโหมง อำเภอบ้านฝืด -----

๓๓

ทำอ่างเก็บน้ำที่ข้ามะนาว บ้านหนองแวง ตำบลหนองแวง อำเภอบ้านฝ้อ และอ่างเก็บน้ำ
ค่อมฮัพ ค่อมฮัพนะครับ ภาษาอีสาน ฮัพ เป็นอ่างใหญ่ ๆ ภูเขาต่อภูเขาชนกัน
ท่านประธาน เดี่ยวจะฟังไม่ออกนะครับ ค่อมฮัพ ไว้หรือไม่ว่างไร

อันที่ ๒ ขอเรียนท่านประธานว่าการขุดลอกห้วยโงงนี้ หรือห้วยน้ำโสม
ห้วยน้ำรางนี้ ทางท่านรัฐมนตรีโดยรัฐบาลนี้ได้จัดสรรงบประมาณแต่ละปี ๆ ให้อะไร
ขอทราบเหตุผลทั้ง ๒ ประการครับ ท่านประธาน

นายสุชาติ ต้นเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ
ท่านรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเนวิน ชิดชอบ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการให้มาตอบกระทู้แทนท่าน
รัฐมนตรีว่าการ ต่อข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านสุชาติ ชำนาญศิลป์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานีนะครับ ขอเรียนว่าโครงการลำห้วยโงง
ห้วยน้ำโสม ห้วยน้ำรางนี้นะครับ ลำห้วยโงง และลำห้วยสาขานี้นะครับ เป็นลำห้วยสาขา
ของห้วยน้ำราง ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ในแผน ๒๕ ลุ่มน้ำที่ได้มีการดำเนินการสำรวจออกแบบ
โดยกระทรวงทรัพยากร โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการที่จะจัดทำแผนแม่บทของ
๒๕ ลุ่มน้ำ เพื่อที่จะดำเนินการในการแก้ไขปัญหาเรื่องลุ่มน้ำและเครือข่ายน้ำทั้งระบบใน
ทั่วประเทศ แล้วในส่วนพื้นที่ของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตอำเภอบ้านฝ้อ
อำเภอโน้โสม และอำเภอนาเยีย ก็เป็นพื้นที่ที่อยู่ในแผนที่เราได้มีการออกไปสำรวจ
ออกแบบ

ส่วนที่ ๒ เรื่องของคำถามว่าได้มีการเตรียมการวางแผนในการที่จะขุดลอก
ลำห้วยและลำห้วยสาขาในเขตพื้นที่ดังกล่าวหรือไม่ ทั้งหมดจะอยู่ในกรอบแผนของ
๒๕ ลุ่มน้ำที่ได้มีการเร่งสำรวจ แล้วก็เข้าใจว่าภายในเดือนมิถุนายนนี้ผลการสำรวจ
ออกแบบทั้งหมดจะได้ข้อยุติ แล้วก็จะได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อที่จะได้มีการจัด
งบประมาณในการดำเนินการในการขุดลอกแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกรต่อไปครับ

๓๔

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ
ท่านสุชาติครับ

นายสุชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ส่วนหนึ่งผมก็
สบายใจที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านเนวิน ชิดชอบ
ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านได้ตอบกระทู้ของผม แต่อย่างไรก็ตามท่านประธาน ผม
อยากจะฝากข้อสังเกตให้ลึก ๆ อีกนิดหนึ่ง คือลำห้วยโงง ห้วยสาขาในท้องที่อำเภอ
บ้านผือนี้มากมายนะครับ ซึ่งผมเองเป็นผู้แทนราษฎรมาเข้าปีที่ ๑๙ ในปีนี้ สมัยก่อนนี้ดี
ครับ มีงบประมาณจังหวัดจัดสรรให้ผู้แทนราษฎรไปดูแลแก้ปัญหา แล้วสมัยก่อนนี้กรม
ชลประทานค่อนข้างจะสมบูรณ์ทั้งด้านวิศวกรรม ทั้งด้านสำรวจ ทั้งด้านงบประมาณ
สมบูรณ์มากครับท่านประธาน ท่านประธานก็อยู่มาใกล้ ๆ กัน พร้อม ๆ กัน แต่ท่าน
ประธานไม่เคยตกผู้แทนเลย แต่กำนันสุชาตินี้ตกผู้แทน เหตุผลเพราะเอายางพาราไป
ปลูกที่อีสาน ที่ผมเอายางพาราไปปลูกอีสานเพราะอะไร พื้นที่อีสานนี้ค่อนข้างจะสมบูรณ์
กว่าภาคใต้บางส่วน แต่ภาคใต้เขาฝนตกชุก น้ำอุดมสมบูรณ์ อย่างผมไปอยู่ปัตตานี
แม่น้ำปัตตานีก็ดี อ่างบางกลางก็ดี จังหวัดยะลา เป็นเส้นเลือดใหญ่ของพี่น้องชาวยะลา
ปัตตานี นราธิวาสเลย ท่านประธาน แต่อีสานนี้สมัยหน้านี้รู้สึกค่อนข้างจะแล้งต่อไปเรื่อย
ๆ ท่านประธาน แม้กระทั่งจังหวัดของท่านประธานเองก็ตามยังแล้ง ใกล้แหล่งน้ำใหญ่ ๆ
ด้วยซ้ำ ฉะนั้นลุ่มน้ำโงงนี้ ห้วยสาขา จะเป็นห้วยซืด ห้วยงาวกุด ขอนกุด แคนกุดแก้ว และ
ห้วยน้ำพาก็ตาม ถ้าปรับระบบขุดลอกห้วยน้ำโงงลงน้ำโขงเรียบร้อยแล้ว จัดระบบสร้างฝาย
เป็นตอน ๆ ระยะ ๒ กิโลเมตรต่อ ๑ แห่ง ๓ กิโลเมตรต่อ ๑ แห่ง พี่น้องชาวไร่ ชาวนา
สามารถทำนาได้ปีหนึ่งถึง ๓ ครั้ง เหมือนกับเวียดนามเขา ผมไปดูงานเวียดนามด้าน
เกษตร ผมเห็นพี่น้องชาวเวียดนามทำนาปีหนึ่ง ๓ ครั้ง ท่านประธาน ผมตกใจ ดินก็สู้เรา
ไม่ได้ ฉะนั้นผมฝาก ข้อสังเกตท่านประธานด้วยความเคารพครับ ท่านประธาน ระบบฝาย
นี่จะเป็นฝายยาง ยางพาราเดี๋ยวนี้พื้นที่ผม ในเขตเลือกตั้งผมที่อุดรธานีมากที่สุด ใน
จังหวัดอุดรธานีเกือบ ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ตอนนี้ -----

๓๕

และเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำให้ชีวิตของพี่น้องชาวอีสานลืมตาอ้าปากได้อย่างดีด้วย ในรัฐบาลชุดนี้ ได้วางเป้าหมายยุทธศาสตร์ไว้ว่าค้ายางพาราด้วยความเป็นธรรมนี้ พี่น้องราษฎรเข้ซ้องมานี้ ท่านประธานจะเห็นอีสานยึดได้ตั้ง ๑๒๖ เขตเพราะอะไร ยางนะครับ โดยเฉพาะบุรีรัมย์ของท่าน รัฐมนตรี ขออนุญาตที่เอ่ยนาม แม้กระทั่งบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ เมืองแห่งแล้งปลูกยางทุเรียน มังคุดได้หมดนะครับ รสเข้มชั้นหวานด้วย อย่างอำเภอน้ำโสมผม เฉพาะสวนผม เขาก็ปลูกครับ ปลูกมังคุด ปลูกสละ ปลูกเงาะ ตอนนี่เงาะกำลังออกด้วยท่านประธาน ฉะนั้นถ้าเกิดความแห้งแล้ง เงาะสวนของชาวบ้าน รู้สึกมันร้อนและมันแล้ง เกิดผลกระทบ ดอกร่วงเกือบหมดแล้วท่านประธาน ต้องใช้ระบบสปริงเคิล (Sprinkle) นี่น้ำทำอุดมสมบูรณ์ เราปลูกยางได้ภาคอีสาน ฉะนั้นฝากข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีด้วยความเคารพนะครับว่า ขอให้ท่านส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจ อย่าไปแก่งแย่งกันนะครับ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ปล่อยไป กระทรวงเกษตร ชลประทานเราก็ทำไปนะครับให้ช่วยกันทำและแก้ปัญหาจริง ๆ รับรองพี่น้องชาวอีสานหรือพี่น้องมนุษยชาติทั้งประเทศไทยเราจะอุดมสมบูรณ์และมั่งคั่งในอนาคต จะแก้ปัญหาได้ ถ้าเรามีรัฐบาลที่เข้มแข็งมีความจริงใจและปกครองด้วยความจริงใจอย่าง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร นี้ รับรองครับท่านประธาน ท่านประธานต้องนั่งอยู่เป็นประธานต่อไป ไม่เป็นรองหรือครับ ต่อไปท่านเป็นประธานแน่ผมเชียร์ครับท่านประธาน ฉะนั้นผมฝากข้อสังเกตอย่างนี้นะครับด้วยความเคารพ ทั้ง ๓ อำเภอ และ ๑๘ อำเภอกับ ๒ กิ่งอำเภอ จังหวัดอุดรธานีทุกแห่งด้วยนะครับ จะเป็นอ่างของอำเภอกุมภวาปี ถ้าไปหน่อยนะครับ แถวอำเภอกุมภวาปี อำเภอบ้านบึง อำเภอหนองหาน อำเภอศรีธาตุ อำเภอวังสามหมอ หมดครับ เมืองยางหมดแล้วอุดรธานีเรานี่ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ ไร่แล้วครับท่านประธาน รัฐแจกด้วย ชาวบ้านซื้อด้วย รวยกันใหญ่ครับอนาคตข้างหน้า ฉะนั้นผมฝากข้อสังเกตว่า น้ำต้องดีในภาคอีสาน ฝนไม่ดีน้ำดีรับรองสมบูรณ์ครับ ต้องฝากท่านประธานนะครับ นี่ผมก็อยากจะพูดยาว ๆ ครับ อยากให้ยาวสักนิดท่านประธาน ถ้าไม่ห้าม ผมจะไต่ยาวไปหน่อยนะครับ ต้องฝากท่านประธานด้วยความเคารพว่า ปีงบประมาณเพิ่มเติมในปี ๒๕๔๘ ก็ดี ปีงบประมาณปี ๒๕๔๙ ที่สภาเราจะพิจารณาเร็ว ๆ นี้ก็ดีนะครับ อยากจะฝากข้อสังเกตว่า อย่างไรก็ตามภาคเกษตรพี่น้องประชาชนกินดีอยู่ดี

รัฐบาลไม่ได้เดือดร้อนครับ พี่น้องประชาชนก็ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน อย่างผมไปอยู่ภาคใต้
ก็ไม่ใช่ทะเลาะเบาะแว้งครับ ทุกคนเขาดีหมด แต่ทะเลาะกันนิด ๆ หน่อย ๆ ไม่ใช่มากมาย
อะไร รัฐบาลลงไปดูแลอย่างลึกซึ้งแล้วนี่ โดยเฉพาะท่านผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งใน
ภาคใต้ของท่านนี้ ท่านก็ไปดูแลกันอย่างดี เจอกับผมคุยกัน เราเป็นรัฐบาลแต่เขาเป็นฝ่าย
ค้านก็ไม่ใช่ไร เราเป็น ส.ส. ในสภาแห่งเดียวกัน เราย่วมกันช่วยเหลือพี่น้องภาคใต้
เช่นเดียวกันนะครับท่านประธาน นี่แหละครับจุดต่าง ๆ ยุทธศาสตร์พวกนี้ ผมว่าชีวิต
ความเป็นอยู่พี่น้องอนาคตข้างหน้าจะมีความกินดีอยู่ดีและก็อุดมสมบูรณ์มั่งคั่งตลอดไป
สุดท้ายก็ขอถามท่านประธานไปยังรัฐมนตรีด้วยความเคารพนะครับว่า ปี ๒๕๔๙
งบประมาณจะขุดลอกลำห้วยโง ซึ่งวางยุทธศาสตร์ไว้ประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท ขอให้
ท่านรัฐมนตรีโดยผ่านท่านประธานไปนี้ ขอให้จัดสรรงบประมาณปี ๒๕๔๙ ให้กรม
ชลประทานก็ดี หรือจะให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ นะครับ
ขอให้ไปพิจารณาด้วยความชัดเจนด้วยครับ อ่างเก็บน้ำห้วยมะนาวที่บ้านหนองแวง ตำบล
หนองแวง อำเภอบ้านฝืด อ่างเก็บน้ำค่อมฮัพ ที่บ้านใหม่ ตำบลเมืองพาน อำเภอบ้านฝืด
เช่นเดียวกัน และก็ลำห้วย น้ำโสม อำเภอ น้ำโสม ลำห้วยน้ำราง อำเภอนาโยง ลำห้วยโป่ง
อำเภอนาโยงนะครับ ให้มีความมั่งคั่งสมบูรณ์ในสายน้ำด้วยครับท่านประธาน ขอขอบคุณ
ครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็น
กระทู้ถามทั่วไป

๑.๒.๒ กระทู้ถามที่ ๐๒๓ เรื่อง ปัญหาเด็กขาดเรียนในเขตพะโคโขง เขต
วัฒนา (นายวัฒนา แซ่ไพเราะ ถาม นายกรัฐมนตรี)

๓๗

ขอเชิญท่านวัฒนาครับ เจ้าของกระทู้ครับ

นายวัฒนา แซ่ไฟเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา แซ่ไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตท่านประธานถามกระทู้ผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีช่วย ท่าน ดอกเตอร์รุ่ง แก้วแดง นะครับ ที่กรุณาให้ความสำคัญในปัญหาของพี่น้องชาว กรุงเทพมหานครนะครับ เนื่องจากว่าผมเองได้ลงพื้นที่ที่นะครับ และเราก็ทราบดีมาตลอดว่า ปัญหาเด็กไม่มีที่เรียนหรือปัญหาเด็กที่ได้รับปัญหาอะไรก็ตาม ทำให้เขาไม่ได้เรียนนี้ นะครับ มันเป็นปัญหาที่ค่อนข้างจะมีปัจจัยมากพอสมควร ผมก็คิดว่าน่าจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นพยายามแก้ไขอยู่ แต่ผมก็ยังลงพื้นที่ยังเจอเด็ก ๆ เหล่านี้อยู่ ที่เขาไม่ได้เรียนกันนะครับ ด้วยปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ด้วยเหตุผลหลาย ๆ อย่าง บางครั้งสอบถามเขา โดยที่เรารู้ว่ารัฐบาลมีนโยบายชัดเจนแล้ว ถึงขนาดว่าถ้าเผื่อไม่มียังมีทุนการศึกษาให้ ถ้าเผื่อยังไม่พอหน่วยงานบางหน่วยงานโดยนโยบายรัฐบาลยังสามารถจัดสรรให้ทั้ง ระดับอุดมศึกษา ปวช. ปวส. มัธยมศึกษา แล้วก็ประถมศึกษา เป็นทุนการศึกษา ซึ่ง หน่วยงานต่าง ๆ ให้ความดูแลช่วยเหลืออย่างดี แต่แปลกครับท่านประธาน แต่ถึงเวลาเรา ลงพื้นที่ยังเจอเด็กเหล่านี้นะครับ ถามทำไมไม่เรียนกัน ไม่อยากเรียน ถามทำไมไม่เรียน บางที่พ่อแม่บอกว่า -----

๓๘

มันไกล ไปเรียนก็หาโรงเรียนไม่เจอ ไม่มีเวลาไปรับลูกหลาน คือทำยที่สุดยังคงมีปัญหาอยู่ ผมจึงขออนุญาตตั้งกระทู้ถามผ่านท่านประธานไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ ท่านรัฐมนตรีช่วยที่กรุณาให้ความสำคัญนะครับ ว่าขณะนี้มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนที่เรียน เพราะความจำเป็นทางครอบครัว ปัญหาสถานที่เรียนไกลบ้าน ปัญหาถูกครูดุด่า อันนี้ทั้ง พ่อทั้งแม่เลยนะครับ บางทีไปเรียนตวาด พ่อแม่เลยไม่ไปเลย นี่เป็นปัญหาจึงทำให้เด็กนักเรียนเหล่านี้ไม่ชอบ แล้วไปไม่เรียนหนังสือ ผมเคยได้ยินท่านนายกบอก เพล แอนด์ เลิร์น (Play and learn) ตั้งแต่ท่านเข้ามาเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว สถานที่เรียนต้องเพลิน ต้องให้ เด็กเล่นและเรียน แต่ปัญหาที่ผมนำเรียนตอนแรกมันขัดครับ เด็กเลยไม่ไป จึงตั้งคำถามถามท่านนะครับ

ข้อที่ ๑ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีนโยบายและมาตรการเชิงรุกครับ เชิงรุกเลยครับ ที่ทำเข้าสามเย็นสามเลิกคิดเลย เพื่อช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก เหล่านี้ทันที อย่างไรก็ตามหรือไม่เพียงใด

ข้อที่ ๒ และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงไหม ถ้าไปพบปัญหาอย่างนี้ ไม่ใช่ว่าประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เขาสังกัดอยู่ไม่ได้เรื่องครับ สมมุติผมไปเจอ เด็กปั๊ม ผมแจ้งที่ไหน แล้วเด็กเหล่านั้นจะมีคนมาดูแล แล้วพาเข้าเรียน หาที่เรียนให้เขา ข้อ ๒ คือหน่วยงานไหน ท่านมีไหม ตั้งหรือยังที่ดูเงินหน่วยเฉพาะกิจอะไรประเภทนี้

ข้อที่ ๓ และรัฐบาลมีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรู้เห็นเป็นใจ หรือรู้ปัญหาดังกล่าว ในที่นี้หมายถึงพวกครูไปตวาด พยายามไม่ให้ผู้ปกครองมา เพราะไม่มีที่เรียน แล้วก็พยายามจะมาขอเรียน หรือเด็กส่งไปเรียนไกล เขาก็จะขอเรียนที่ ใกล้บ้าน รำคาญก็ตวาด อะไรก็ตามที่ หรือรู้เห็นว่ามีเด็กข้าง ๆ โรงเรียนไม่ได้เรียน แล้วไม่คิดจะทำอะไรเลย เพราะผมถือว่าครูเหล่านี้ ในอดีตครูเหล่านี้ต้องรู้เลยครับทั้งตำบลมีเด็ก ที่ไหนไม่ได้เรียน แล้วต้องพยายามหาทางเอาเขามาเรียน ถ้าเผื่อยังคงมีในละแวกโรงเรียน ตรงนั้น มีการร้องเรียนมา ท่านจะมีมาตรการลงโทษคนเหล่านี้อย่างไรบ้าง ขอขอบคุณท่าน ประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้รับมอบหมายให้มาตอบแทนนะครับ

๓๙

นายรุ่ง แก้วแดง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม รุ่ง แก้วแดง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายมาจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้มาตอบกระทู้ครับ

ก่อนอื่นก็ต้องขอกราบขอบพระคุณที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ให้ความสำคัญ และได้ให้ความสนใจในปัญหาเรื่องการเรียนของเด็ก ๆ นะครับ ก็อยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า โดยนโยบายแล้วรัฐมีหน้าที่ที่จะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กไทยทุกคน และโดยเฉพาะถ้าในกรณีของเด็กที่เรียนตั้งแต่ชั้น ป. ๑ ไปจนกระทั่งถึง ม. ๓ นี้ครับ ถือเป็นการศึกษาภาคบังคับที่รัฐบังคับว่า เด็กทุกคนจะต้องเรียนให้จบอย่างน้อยมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งนี้ นะครับว่า รัฐบาลทราบดีครับว่ามีปัญหาที่สำคัญหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของเด็ก นับตั้งแต่เรื่องความยากจน โรงเรียนที่ห่างไกล อย่างที่ท่านได้กรุณาถามนะครับ แต่ในเรื่องเหล่านี้รัฐบาลได้พยายามที่จะแก้ทุกจุดครับ เช่น ในกรณีของเด็กที่ยากจนนั้น รัฐบาลก็ได้จัดหาช่วยเหลือ นับตั้งแต่เรื่องของอาหารกลางวัน เสื้อผ้า เครื่องเขียน แบบเรียนให้กับเด็กที่ยากจน

แล้วก็ประการที่ ๒ สำหรับเด็กที่ยังไม่มีที่เรียนนั้นนะครับ กระทบขอกราบเรียนว่า โรงเรียนใน กทม. นะครับ ซึ่งมีสังกัดใหญ่ ๆ อยู่จริง ๆ นั้น ๓ สังกัด คือ ๑. สังกัดของกรุงเทพมหานคร ๒. สังกัดของการศึกษาเอกชน ๓. สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีที่นั่งเพียงพอสำหรับเด็กที่เข้าเรียนทุกคนนะครับ ส่วนจะมีปัญหาอยู่บ้างเป็นเพราะว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจำนวนหนึ่งต้องการจะเข้าเรียนโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ซึ่งมีจำนวนผู้ที่สมัครนั้นนะครับ เกินเป็น ๒ หรือ ๓ เท่าของที่นั่งที่จะจัดให้ได้นะครับ แต่ในกรณีนี้นั้นทางเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้จัดให้กับผู้เรียนให้ได้เรียนทุกคนครับ เพียงแต่อาจจะเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงลดหลั่นกันไปนะครับ ส่วนประเด็นที่ท่านถามว่าในเรื่องนี้มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนหรือไม่นะครับ คำตอบท่านครับก็คือคนที่รับผิดชอบโดยตรงนั้นคือ ผู้อำนวยการของโรงเรียนนะครับ ซึ่งเดิมเราเรียกกันว่า ครูใหญ่บ้าง อาจารย์ใหญ่บ้าง แต่ปัจจุบันนะครับ เป็นตำแหน่งผู้อำนวยการรับผิดชอบโดยตรงครับ เพราะฉะนั้นถ้าท่านพบปัญหานี้ก็ขอความกรุณาได้แจ้งกับผู้อำนวยการสถานศึกษานั้นโดยตรงครับ หน่วยงานที่ร้องขึ้นมาะครับ ถ้าท่านผู้อำนวยการโรงเรียนไม่สามารถดำเนินการได้ ก็คือผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานะครับ และถ้าสุดท้ายยังไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาได้อีก ในส่วนกลางคือส่วนของกระทรวงนั้นนะครับ คือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง ๓ หน่วยงานนี้มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในเรื่องการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กที่อยู่ใน กทม. ครับท่านครับ

อีกประเด็นหนึ่งนะครับว่าสาเหตุจากที่ครู โดยข้อเท็จจริงแล้วกระทรวงศึกษามีระเบียบว่าด้วยเรื่องการลงโทษอยู่แล้วครับ แต่ถ้าครูคนใดที่อาจจะดูไปบ้างนะครับ ถ้าท่านไปพบกรณีนี้สามารถที่จะร้องเรียนได้ และทางกระทรวงก็จะดูแลโดยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาความผิดให้กับครูคนที่มีปัญหานี้ ได้ดำเนินการอยู่แล้วครับผม

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวัฒนาครับ

นายวัฒนา ช่างไฟเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา ช่างไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง

เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดอกเตอร์รุ่ง แก้วแดง นะครับ ที่กรุณาตอบคำถามนะครับ ให้พี่น้องชาวพระโขนง แล้วก็วัฒนา กรุงเทพมหานคร ได้เข้าใจเป็นกรอบหนึ่ง ระดับหนึ่ง ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งนะครับ เพื่อเพิ่มเติม นะครับว่า สิ่งที่ผมได้ยินได้ฟังนะครับ แล้วกรอบที่ท่านนำเรียนนั้นผมได้ยินแล้วก็ติดตาม มาพอสมควร แต่แก้ปัญหาไม่ได้ครับ แก้ปัญหาไม่ได้เพราะว่าวิธีคิด ผมเชื่ออย่างนั้น นะครับ วิธีคิดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนะครับ ไม่ว่าจะเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนก็ดี ไม่ว่าจะ เป็นทาง สพฐ. กิติ กทม. กทม. นี้่นำเรียนเลยครับปัญหาน้อยมาก ผมเข้าไปคุยกับเขา นะครับ ถามว่าทำไมโรงเรียน กทม. เขาบอกโรงเรียน กทม. เขาเน้นตรงที่บอกว่า เขาเด็กที่ เรียนใกล้โรงเรียน มีเท่าไรเขาทั้งหมด ถ้าเด็กไกลมาเขาพิจารณาที่หลังเลย เพื่อให้เด็กนั้น ไปเรียนบริเวณนั้น ตรงนั้น แล้ว กทม. มันค่อนข้างเป็นโรงเรียนของชุมชนโดยสภาพเลย ซึ่งเราก็เคยทราบดีว่านโยบายรัฐบาลนี่อยากจะมี ๑ โรงเรียน ๑ ในฝัน โรงเรียน ๑ อำเภอ ที่สุดปรัชญามันอยากให้คนตรงนั้นเรียนใกล้บ้าน โรงเรียนก็จะพยายามมีทิศทางเดิม นะครับ พยายามพัฒนาโรงเรียนตรงนั้นสักโรงเรียนให้คนในท้องถิ่นนั้นไม่ต้องหนีมาเรียน ที่อื่น หรือไกล แต่จากนั้นปัจจุบันผมไม่แน่ใจ เพราะมันเริ่มเจียบไป พอเจียบเสร็จล่าสุดนี้ นะครับ ก็มีเด็ก ผมว่า ส.ส. กทม. เกือบทุกคนถูกฝาก ฝากเรียนเยอะ ถามว่าทำไมมาฝาก ถามว่า เขาโดนเกลี้ยซึ่งอยู่ใกล้โรงเรียนไปไกลบ้าน -----

เช่น อย่างเขตพระโขนงเกลี้ยมาแถววัดธาตุทอง แถวบางลำภู ถ้าพูดถึงอำเภอเขต กทม. เขาเรียก ๑ อำเภอใช้ใหม่ครับ กระโดด ๓ - ๔ อำเภอ พ่อแม่ไม่มีใครพามาเรียนหรือครับ ปัญหาการเกลี้ย เกลี้ยเสร็จไม่พอก็แสดงว่าเด็กไปเรียนตรงนั้นเยอะ เหตุที่เยอะก็ถามเด็กเข้าไป ปรากฏว่าเกณฑ์ที่กำหนดกันเองนะครับ เมื่อก่อนนี้ ๗๐ : ๓๐ ๗๐ นี้รับในพื้นที่ แล้วถ้ามากก็จับฉลาก ๒๐ ก็เป็นเรื่องของสอบบ้างหรืออุปถัมภ์ตามเกณฑ์ที่จะขึ้นลง มากน้อย แต่ปัจจุบันผมทราบมาจริงเท็จไม่ทราบก็ต้องถามท่านต่อว่า ปัจจุบันปล่อยให้โรงเรียนสถานศึกษานี้ไปจัดเหล่านี้เอง บางที่ ๕๐ หวังว่าทำไมครับ หวังว่าโรงเรียนเป็นนิติบุคคลรับบริจาคเงินได้โดยตรงแล้ว พอโดยตรงแล้วเกณฑ์ก็เลยปล่อยให้ สพฐ. สพฐ. ก็เลยปล่อยหรือไม่ไม่ทราบ แต่เขาพูดอย่างนั้นว่าเพราะเหตุตรงนี้จะครับ มันเลยทำให้คนนอกพื้นที่แย่งเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ นะครับ แล้วพอแย่งเรียนในกรุงเทพฯ ไม่พอครับ เสร็จแล้วปรากฏว่าคนรู้ ก็เริ่มที่จะย้ายภูมิลำเนาลูกหลานเข้ามาก่อน ๒ ปี เพื่อให้เข้าเกณฑ์จับฉลาก พอจับเข้าคนพื้นที่ตรงนั้นส่วนใหญ่มันมีคนนอกเขตคนนอกพื้นที่มาเรียนด้วย อย่างเขตผมท่านประธานครับ ผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วย เขตผมมี ๒ โรงเรียน โรงเรียนนวมวิชรธรรมสาธิตของกรมสามัญศึกษา กับโรงเรียนพระโขนงวิทยาลัย และโรงเรียนพิบูลเวศม์ ๓ โรงเรียนนี้เมื่อก่อนเหลือเฟือครับ อย่างไรก็ตามจับฉลากได้เรียนเกือบหมด ก็แสดงว่าคนพื้นที่ตามเกณฑ์ หลังจากนั้นสอบก็ว่ากันไปตามนั้น แต่ ๓ - ๔ ปี มานี้ ท่านประธานครับ เต็มหมดเลยครับ ขนาดโรงเรียนวัดธาตุทองซึ่งเมื่อก่อนไม่มีใครมาเรียนปรากฏว่าเต็มหมด สายน้ำผึ้งใน สพฐ. ปรากฏว่าท้ายสุดพอล่วงไปลึก ๆ ท่านประธานครับ ปรากฏว่าญาติพี่น้องต่างจังหวัดเข้ามาในกรุงเทพฯ แล้วปักหลักแล้วครับ อย่างเขตผม ประธานโทษครับ ในซอย ๙๓ มีนิติบุคคลสร้างอาคารชุดขึ้นมากลายเป็นย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่ตรงนี้เลยเกือบ ๑๐,๐๐๐ คน เด็กมันก็ขึ้นเยอะกว่าเดิม โรงเรียนก็ไม่พอ ปรากฏคนเหล่านี้ก็เข้ามา สรุปก็คือผมกำลังเรียนท่านว่า ถ้าท่านให้ระบบตรงนั้นเป็นเกณฑ์โดยท่านไม่มีเชิงรุกในแต่ละพื้นที่เป็นปัญหาแน่นอนครับ เด็กจะต้องเป็นปัญหาอย่างนี้ตลอดไป ถามว่าเมื่อกี้ท่านบอกว่าเด็กเลือกที่เรียน ถ้าไม่เลือกมี ที่เรียนพอ ผมขอเรียนท่านว่า อย่างของผมถ้ามาฝากนอกเขตไม่รับฝากเลย แต่ถ้าอยู่ติดโรงเรียนแล้วไม่ได้เรียนนี้ ผมจะต้องไปขอร้องผู้อำนวยการว่าเด็กเดินไปเรียนไม่ให้เรียน

๔๓

ได้อย่างไร เด็กที่จักรยานไปได้ไม่ให้เรียนได้อย่างไร ถ้ามีปัญญานั่งรถได้ก็ไปเรียนที่อื่น ผมไม่ว่ากัน คนเหล่านี้ต้องมีลำดับก่อนหลังอย่างนี้ท่านประธาน แต่ปรากฏว่า ผอ. ส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์โดยบอกว่า เป็นเกณฑ์ที่ สพฐ. ก็ดีตั้งไว้ ๒ ปี ก็ต้อง ๒ ปี ทำยที่สุดคือ ผมกำลังบอกว่าถ้าเด็กในพื้นที่ได้เรียน เด็กนอกเราพยายามตีกรอบไม่ให้เด็กนอกพื้นที่เข้ามาเรียนมาก ๆ เข้า มันลำบากเข้ายากเข้าเขาจะเรียนในพื้นที่เขา ท้องถิ่นของเขาจะครับ แล้วเราก็ไปสร้างโรงเรียน ๑ ในฝัน สถานตอนนโยบายท่านรัฐมนตรีช่วยคนเดิมละครับ ท่าน พงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล นี่ละครับ จุดประกายไว้แล้วก็เจียบหายไป ๑ โรงเรียน ๑ ในฝัน ๑ อำเภอ สร้างตรงนั้นขึ้นมาเขาก็ไม่หนีเข้ามาเรียนนะครับ เมื่อกี้ท่านบอกว่า ผอ. โรงเรียนต้องรับผิดชอบเลยนี่ละครับ มันใช่ด้วยหรือไม่ ถ้าเมื่อผมไปเจอเด็กสักคนในพื้นที่ ผมว่า เอ๊ะ เด็กไม่มีที่เรียน แล้วผมก็ถามต่อว่าเด็กนี้ใกล้โรงเรียนไหน ถ้าดูแล้วใกล้โรงเรียนนั้นมีทะเบียนบ้านอยู่ที่นี่ อยู่ตรงนั้นสมควรได้เรียนอย่างนี้ผมไปแจ้ง ผอ. โรงเรียนนั้นแล้ว ผอ. ให้เข้าเรียนตรงนั้นได้เลยหรือครับ ผมทราบอย่างนี้ก็คือท่านจะแจกไปที่อื่นครับ ที่ไกลเพราะท่านบอกท่านเต็มแล้ว ถ้าเป็นอย่างนี้ก็เลยถามท่านว่า อย่างนี้ถ้าผมเจอผมเรียน ผอ. เขาได้เรียนเลยใหม่ละครับ เพราะถ้าเขาไปเรียนที่อื่นเขาก็ไม่ไปเพราะมันไกลครับ ชั่วโมง ๓ - ๔ อำเภอ คนรวบผมไม่ว่าหรอกครับ พวกนี้ผู้มีรายได้น้อยทั้งสิ้น คนพวกนี้ไปเรียนไกลมีค่าพูดอย่างนี้เลยครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยครับ เขาบอกว่า เอ็งไม่ต้องเรียนหรอก ภูยังไปหาโรงเรียนไม่เจอเลย มึงเรียนไปก็ไม่ดีกว่ากู มีคนมาคุยกับผมในวัด บอกทำไมไม่ให้ลูกเรียน เพราะอย่างนี้ครับ จึงถามคำถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าผมเจออย่างนี้ ผมพาไปที่ ผอ. โรงเรียน ผอ. โรงเรียนรับเข้าเลยใหม่ ถ้าเป็นเด็กที่ได้วัยเรียนตามเกณฑ์และอยู่ใกล้โรงเรียนนั้นละครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ
ท่านรัฐมนตรี

นายรุ่ง แก้วแดง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม รุ่ง แก้วแดง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นะครับ คือในประเด็นนี้ท่านครับว่า

ประการที่ ๑ ในตอนหลังเพื่อให้ยืดหยุ่นตามสภาพของโรงเรียนในการกำหนดว่า จริง ๆ แล้วของกระทรวงศึกษาธิการ เราก็มีการรับนักเรียนในเขตบริการของโรงเรียนนะครับ เพราะฉะนั้นเด็กที่อยู่ในเขตบริการจะมีสิทธิมีโอกาสมากกว่าเด็กที่ข้ามเขตมาท่านครับ เพียงแต่อย่างที่เราทราบว่าปัญหาหนักของการศึกษาในกรุงเทพฯ คือโรงเรียนที่ดังใน ๑ เขตมีไม่กี่แห่ง เพราะฉะนั้นในกรณีนี้นั้นนี้นะครับ จึงให้กำหนดว่า กรรมการสถานศึกษาได้กำหนดว่าสัดส่วนที่จะรับเด็กในเขตเท่าไร

ที่นี้ประเด็นที่ ๒ ครับ ถ้ามีเด็กที่ตกค้างอย่างที่ท่านวัฒนา ขออนุญาตเอ่ยชื่อนี้ นะครับ ได้เรียน อันนี้ทางกระทรวงยืนยันครับท่านครับว่าจะหาที่เรียนให้ และคนแรกที่ต้องรับผิดชอบคือ ผอ. โรงเรียนและถ้าเขายังบอกว่าห้องเรียนเต็มมาก ๆ คือบางโรงเรียนต้องเข้าใจจริง ๆ ท่านครับว่า ตอนนี้อย่างหนึ่ง ๖๐ คนแล้วครับที่เรียนอยู่ แต่ในกรณีนี้ถ้าข้ามโรงเรียนเมื่อไร ผอ. เขตพื้นที่การศึกษาจะลงไปดูแลให้ เพราะฉะนั้นท่านบอก ผอ. เขตได้เลยครับ แล้วเขาจัดการให้และโรงเรียนที่ใกล้ เช่น โรงเรียนใกล้ ๆ พระโขนงนี่ นะครับก็มีอยู่ท่านครับ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องข้ามไกล สามารถที่จะจัดให้ได้เพียงแต่จุดอ่อนคือ โรงเรียนเล็ก ๆ ที่ตั้งใหม่ที่ยังไม่ค่อยมีชื่อเสียงจะไม่ค่อยมีคนเรียน คือไม่ไกลสามารถที่จะหาได้ เพราะฉะนั้นถ้าท่านนี้นะครับได้พบเด็กกรณีดังกล่าว ได้กรุณาช่วยบอกกระทรวงศึกษาธิการครับ แล้วกระทรวงศึกษาธิการจะได้ไปดำเนินการให้ท่านครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านวัฒนามีอะไรครับ

นายวัฒนา แซ่ไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม นายวัฒนา แซ่ไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตเรียนท่านรัฐมนตรีผ่านไปที่ท่านประธาน คือเด็กที่ผมกำลังจะพยายามพูดนี้นะครับ คือเด็กที่ต้องเรียนใกล้บ้านแต่โรงเรียนเกลียดไปไกล ท่านช่วย

หามาตรการตรงนี้ด้วย คือติดโรงเรียนเลย ติดโรงเรียนจับฉลากก็ไม่ได้ สอบก็ไม่ได้ ทำยที่สุด
เกลียดไปไกล ปัญหาในกรุงเทพฯ อย่างนี้เยอะนะครับ ไม่ได้หมายถึงว่าโรงเรียนนั้นดัง ไม่ใช่
อยู่ติดโรงเรียนจะเข้าโรงเรียน ติดบ้านนี้เข้าไม่ได้ ตรงนี้ท่านช่วยตอบสิครับว่าท่านมี
มาตรการตรงนี้ใหม่ หรือมีแล้วอย่างไร เพราะว่าผมพูดนี้ไม่ได้หมายถึงว่าโรงเรียนดังเลย
นะครับ เด็กที่ไม่ได้เรียน เพราะจะเรียนติดโรงเรียนติดบ้าน ไม่ได้เรียนครับ คนมีฐานะอีก
ระดับหนึ่งครับท่านประธาน

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ
ท่านรัฐมนตรีครับ

นายรุ่ง แก้วแดง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ อันนี้ก็ต้องขอขอบคุณอย่างยิ่งครับ กระผมพอกลับไปสักครู่
นะครับ กระผมจะให้เจ้าหน้าที่มาติดต่อกับท่านเลยนะครับ ขอดูทั้งรายชื่อเด็กและรายชื่อ
โรงเรียนนะครับจะได้ ลुक (Look) ออกมานะครับ แล้วก็จัดการให้ก่อนที่โรงเรียนจะเปิด
ในสัปดาห์หน้า จะรับไปดำเนินการให้เดี๋ยวนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ
จบกระทู้ถามทั่วไปเรื่องที่ ๒ นะครับ ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไป

๑.๒.๓ กระทู้ถาม ที่ ๐๐๒ เรื่อง การก่อสร้างเขื่อนท่าแซะ (นายสุวโรช
พะลัง งาม นายกรัฐมนตรี)

ขอเชิญท่านสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ ผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพร
ท่านประธานครับ ผมได้ยื่นกระทู้ถามทั่วไป เรื่องการก่อสร้างเขื่อนท่าแซะต่อท่านประธาน
ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ แล้วก็ยังมีกระทู้อื่นอีกครับที่ผมยื่นพ่วงไปในวันนั้น
นะครับ รวมทั้งหมด ๙ กระทู้ เพราะฉะนั้นตลอดสมัยประชุมนี้ของผมกระทู้ถามทั่วไปก็คง
มีจนสิ้นสมัยประชุมแล้วครับ ที่กราบเรียนต่อท่านประธานอย่างนี้ก็เพราะจะบอกกับท่าน
ประธานครับว่า ปัญหาของพี่น้องประชาชนนี่นะครับที่ได้รับความเดือดร้อนจากนโยบาย
ของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องผลผลิตทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภัยแล้ง ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องของการสร้างเขื่อน ต้องกราบเรียนครับว่าปัญหาหลักอันหนึ่งแล้วก็ปัญหา
เรื่องใหญ่ก็มาจากผลพวงของการปฏิรูประบบราชการ ที่ผมเน้นย้ำในที่ประชุมสภา
ตลอดมาเลยก็ครับว่า ซีอีโอ หลอมรวมให้เป็นหนึ่งไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับจังหวัด
นี่นะครับ คือมัน ลีโอ (LEO) มัน ซีอีโอ มัน ลีโอ ครับ มันไม่ได้มีการบูรณาการกันจริง ๆ
ต่างคนต่างไป ต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างพูด แล้วที่สุดปัญหาก็ไปถึงพี่น้องประชาชน
ผลกระทบ ยกตัวอย่างในเรื่องนี้ครับ มาจากการสร้างเขื่อนท่าแซะ แล้วก็ประวัติศาสตร์
ไม่ใช่เขื่อนตรงนี้นี่ครับเกิดขึ้นในรัฐบาลชุดนี้ แต่เป็นผลพวงมาจากพายุไต้ฝุ่นเกย์ตั้งแต่
ปี ๒๕๓๒ แล้วก็ลามมาในช่วงที่ ๒ ปี ๒๕๓๔ ได้งบประมาณจากรัฐบาลญี่ปุ่นว่า
ทำอย่างไรที่จะแก้ไขปัญหาน้ำท่วมของจังหวัดชุมพร ซึ่งท่านประธานและที่ประชุม
แห่งนี้ตลอดจนท่านผู้ฟังก็คงจะทราบว่าปัญหาน้ำท่วมของจังหวัดชุมพรเป็นเรื่องใหญ่มาก
และที่สุดครับส่วนหนึ่งก็มาจากแนวคิดที่บอกว่าจะแก้ปัญหาน้ำท่วมของจังหวัดชุมพรได้
นี่ครับอยู่ที่เขื่อน -----

๔๗

ซึ่งจะเป็นจริงหรือไม่ นั่นก็เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่งที่คิดว่าทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็คงจะให้คำตอบในสิ่งเหล่านี้ แต่ประเด็นของปัญหาก็คือพอพื้นที่ ๒๕๓๔ ท่านประธาน ครับ พอเข้ามาปี ๒๕๓๘ ก็จะเป็นขั้นตอนอีกขั้นตอนหนึ่ง ก็คือเป็นขั้นตอนที่ได้รับ รายละเอียดรายงานผลกระทบ รายงานการศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม พอจบ ขั้นตอนนี้ก็มาปี ๒๕๔๐ ที่มาถึงปี ๒๕๔๐ ก็จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่าหลักการ เหตุผลของการสร้างเขื่อนท่าแซะมาจากปรัชญาที่บอกว่า ๑. ปัญหาเรื่องอุทกภัย ถ้าได้มีการเก็บกักน้ำไว้ที่บริเวณตำบลสองพี่น้อง อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร ซึ่งถ้าหากเก็บน้ำ ตรงนั้นไว้ได้ก็จะทำให้ชะลอการไหลของน้ำสู่ตัวเมืองชุมพร นั่นคือที่มาของโครงการอันนี้

ประเด็นที่ ๒ ก็คือ น้ำตรงนี้จะสามารถใช้เพื่ออุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร ถ้ามองว่าฟุ้งขึ้นใหม่ ดูแล้วก็ฟุ้งขึ้นครับ ช่วยพี่น้องภาคการเกษตรได้อย่างน้อย ๆ ถึง ๖๑,๐๐๐ ไร่ จะทำให้อำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิวมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ไม่มีปัญหาภัยแล้ง เหมือนที่เกิดขึ้นอยู่ ก็อยากให้เห็นในสิ่งเหล่านี้ ประเด็นที่เป็นปัญหาที่ตามมา นอกเหนือจากอุปโภคบริโภคเพื่อการเกษตรแล้วเอามาใช้ในการท่องเที่ยว นี่ยังไม่รวม ประมงน้ำจืดต่าง ๆ คู่มั่นสวดยหุดีครับท่านประธาน และที่สำคัญก็คือ สามารถปล่อยน้ำ จากเขื่อนไปกุดดิน ผลักดิน ให้นำน้ำจากทะเลไหล ที่มันไหลเอ่อขึ้นมาทำให้เกิดผลกระทบ ต่อพี่น้องภาคการเกษตร นโยบายเป็นเรื่องที่ดีทั้งสิ้น แต่ประเด็นปัญหาที่มันเกิดขึ้นแล้วก็ สร้างความคลางแคลงใจเสียจนหาข้อสรุปเดี๋ยวนี้ไม่ได้ เกิดขึ้นในช่วง ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ซึ่งในช่วงนั้นครับ ขออภัยที่ต้องเอ่ยนามก็คือ รัฐบาลของท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ตรงนั้นนะครับเกิดปัญหาขึ้นมา เพราะเขื่อนตรงนี้ นอกเหนือจากทำเพื่อการเกษตรอุปโภคบริโภค เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อการประมงน้ำจืดต่าง ๆ ที่ผมกราบเรียนไปแล้วกลับไหลขึ้นมาอีกโครงการหนึ่งครับ เป็นโครงการอะไร ท่าน ประธานทราบไหมครับ เป็นเรื่องการแปรแผนสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาพื้นที่สามเหลี่ยม อำเภอบางสะพาน ชุมพร - ระนอง สำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากเหล็ก ตรงนี้คือปัญหาที่ ชาวบ้านเขากลางแคลงใจ ว่าที่ศึกษากันมาตลอดทั้งหมดตั้งแต่เริ่มต้นว่าจะแก้ปัญหาภัย แล้งมีน้ำอุปโภคบริโภคเพื่อการเกษตรต่าง ๆ นี้ครับ แท้ที่จริงผลประโยชน์ที่เจตนาแอบ แฝงตรงนี้มันไหลมาปี ๒๕๔๐ ก็คือ ทำน้ำตรงนี้ ทำเขื่อนตรงนี้หมดเงินไป ๓,๓๒๑ ล้านบาท

บาท และประโยชน์ที่ได้จากน้ำถึง ๑๙๔ ล้านลูกบาศก์เมตร เอามาเพื่ออุตสาหกรรมเหล็ก รีดร้อน รีดเย็นต่าง ๆ ที่มันมีตามมติตามรายละเอียดที่ผมกราบเรียนไป ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ หรือไม่ ประเด็นของปัญหาตรงนี้ครับ รัฐบาลไม่เคลียร์ให้จบครับ จบปี ๒๕๔๐ ขึ้นมา วัตถุประสงค์เพิ่มมาอีกโครงการหนึ่ง มีคนชุมนุมประท้วง รายละเอียดต่าง ๆ นำเข้ามาสู่ในเรื่องของสมัชชาคนจน และนำไปสู่การชะลอโครงการนี้ที่สุดครับ ผู้ที่เขาบอกว่าเขาได้รับผลกระทบ ขอภัยต่อท่านประธานครับ ขออนุญาตเอ่ยนามได้เพราะเขาไม่ได้เสียหายอะไร ชื่อ นายมัย น้อยนารายณ์ ซึ่งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสองพี่น้อง และคณะ ก็เพราะมัน อิมครีมอย่างนี้ครับ อยู่ ๆ ก็จะไปเอาที่ของเขาแล้วมาสร้างเขื่อน ไม่มีการสร้างความเข้าใจ ไม่มีการพูดแบบตรงไปตรงมา ทำประโยชน์ตรงนี้ สร้างเขื่อนขึ้นมาแล้วประโยชน์ได้กับใคร ได้กับพี่น้องภาคการเกษตร ได้กับชาวท่าแพะ ได้กับชาวชุมพร จริงหรือไม่ หรือได้กับคนที่ประกอบอุตสาหกรรมเหล็ก ปัญหาเหล่านี้ก็นำมาสู่การคุกคาม ช่มชู้ นายมัยและคณะ ที่สุดครับ ในสภาชุดที่แล้วเขาก็มาร้องต่อคณะกรรมการ ยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีท่านถาวร เสนเนียม ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านเป็นประธาน มีผมเป็นรองประธาน และกรรมการชุดนี้ก็ตั้งอนุกรรมการขึ้นมา ๒ คณะ ก็คืออนุ กรรมการยุติธรรมและอนุกรรมการสิทธิมนุษยชน ผมได้รับมอบหมายให้เป็นประธาน อนุกรรมการสิทธิมนุษยชน ท่านประธานถาวรในที่ประชุมก็เลยมอบหมายให้ผมไป ศึกษาเรื่องดังกล่าว ประเด็นของปัญหาที่เราได้ข้อมูลจากการศึกษาก็คือ ผลกระทบต่าง ๆ ที่คุกคามช่มชู้สิทธิเสรีภาพของคุณมัยและคณะเขาครับ อยู่ ๆ ก็มีไปรษณีย์ไป อยู่ ๆ ก็เขียนจดหมายไปถึงหน้าบ้านเขา เคยตายไหม ถ้ายังต่อต้านการสร้างเขื่อน ระวังจะไม่มี โลงจะใส่ คุกคามช่มชู้ด้วยเล่ห์เพทุบายต่าง ๆ มากมาย -----

เราก็เห็นว่าสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ทางอนุกรมวิธีการสิทธิมนุษยชนของกรรมาธิการยุติธรรมของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ผ่านมาก็เลยศึกษาอย่างไรครับ เชิญทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องนะครับ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมชลประทาน ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปฏิรูประบบราชการกับอุทยานไปอยู่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนะครับ กรมป่าไม้อยู่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์งบประมาณส่วนนี้อยู่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมชลประทาน แต่พื้นที่ในการสร้างเขื่อนอยู่ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรก็ว่าของเขาไป วันนี้จะสร้างเขื่อนยังไม่รู้เลยเนื้อที่อยู่ตรงไหน ขออนุญาตถูกต้องหรือยัง ยังไม่ได้ดำเนินการ แต่ในขณะเดียวกันครับ กรมชลประทานก็เดินหน้าของกรมชลประทานเข้าไป อยากจะทำอะไร คิดจะทำอะไรก็ทำไปคิดไป ชาวบ้านจะกระทบหรือไม่ ไม่สนใจ ฉะนั้นจะทำเสียอย่าง ก็มาได้กระแสดีตรงที่ว่าภัยแล้งตรงนี้ละครับ ก็ไปชี้ครับว่าเห็นไหมนี่เพราะไม่มีเขื่อน น้ำในคลองท่าแซะมันก็เลยตื่นเขิน ปรปะปาของท่าแซะเลยมีกำลังผลิตไม่พอ เพราะฉะนั้นวิธีแก้ตรงนี้ก็คือต้องมีเขื่อนตรงนี้ ประเด็นของปัญหาก็คือสร้างเขื่อนท่าแซะเสร็จแล้วน้ำจะมีอุปโภคบริโภคและการเกษตรตลอดทั้งปีใช่หรือไม่ นี่คือนะที่ถกเถียงกันอยู่ แต่ประเด็นที่ต้องขอตัดก็คืออุตสาหกรรมเหล็กตรงนั้นตัดออกไปได้ไหม เพราะวันนี้ครับ ก็มีนักลงทุนต่าง ๆ ทั้งในท้องถิ่นระดับอำเภอและจากต่างจังหวัดครับไปซื้อที่ที่จะสร้างเขื่อนตรงนี้ครับเป็นรอยคลองสองริมฟากคลองแล้วก็พุ่งเข้าไปหาโรงอุตสาหกรรมเหล็กที่ร้อน ซึ่งเมื่อวานนี้ก็มีข่าวดีเห็นไหมครับ กระทรวงอุตสาหกรรม บีไอไอ (BOI) อนุมัติให้บริษัทเหล็กดังกล่าวนี้ครับ ขยายกำลังผลิตจากบางสะพานแล้วก็มาซื้อที่ ซึ่งจะมีภาคต่อไป ที่ตำบลปากคลองอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แล้วโละพ่อเลยครับถนนสายนี้พุ่งตรงไปตรงนั้นนะครับ มันก็เลยทำให้สังคมมองว่าเอา ๓,๓๒๑ ล้านบาท สร้างเขื่อนตรงนี้ได้ น้ำ ๑๙๔ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี แล้วพอถึงเวลาที่อุตสาหกรรมเหล็กต้องการใช้น้ำก็จะเปิดประตูน้ำตรงนี้ไหลมาตามคุณ คลองแล้วก็พุ่งไปหาสถานที่ที่จะทำอุตสาหกรรมเหล็ก ซึ่งตรงนี้ก็ก็นำมาสู่ว่าลักษณะอย่างนี้เป็นการจัดงบประมาณมา โดยมีเจตนาซ่อนเร้นเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับใครบ้างหรือไม่ นี่คือนะประเด็นของปัญหาที่ทางกรรมาธิการการยุติธรรมเราได้ศึกษา อนุกรมวิธีการสิทธิมนุษยชนได้ศึกษา เราก็เลยเชิญทางสำนักงบประมาณครับ มาถามในเรื่องดังกล่าวว่า

ถ้าหากมีประเด็นของปัญหาทำเพื่ออุตสาหกรรมอย่างอื่นไม่ใช่เพื่อการเกษตรนี้สำนักงานงบประมาณคิดอย่างไร หน่วยงานต่าง ๆ คิดอย่างไร วันนั้นมีผู้แทนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นผู้แทนภาคการเมือง ผมได้เชิญทางฝ่ายการเมืองมาด้วย แต่ท่านไม่มา ท่านก็ มอบหมายให้ตัวแทนมา ทุกคนมีความเห็นพ้องต้องกันครับว่าการเปิดโครงการสร้างเขื่อนท่าแซะนี้เพื่อวัตถุประสงค์การเกษตร อุปโภคบริโภคจริง ๆ ไม่เกี่ยวกับตรงนั้น แต่เมื่อมี ตรงนี้ขึ้นมาทุกคนก็บอกถ้าอย่างนี้ควรชะลอโครงการนี้ไปก่อน งบประมาณที่รัฐบาลชุดนี้ตั้งมาให้แล้ว ๓,๓๒๑ ล้านบาท ปี ๒๕๔๗ ได้มา ๕๑ ล้านบาท เราก็ถามสำนักงานงบประมาณว่า มีปัญหาตรงนี้อยู่เอาไปทำอะไร ท่านประธานทราบไหมครับเอาไปทำอะไร เมื่อสร้างตรงนี้ไม่ได้ครับ เอาไปเป็นเงินทุนหมุนเวียนของกรมชลประทาน คือเอาไปสร้างสภาพคล่องให้กับเขา หมุนกันจับจ่ายใช้สอยซื้อโน่นซื้อนี่ ก็เอาเงินตรงนี้ครับ เอาไปทำอะไรครับอีกส่วนหนึ่ง เอาไปแก้ปัญหาน้ำที่สนามบินสุวรรณภูมิซึ่งมีปัญหาอยู่ในขณะนี้ครับ ก็กลายเป็นว่า เอาเลือดของชาวชุมพรตั้งโครงการขึ้นมา ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท เมื่องบประมาณสร้าง ไม่ได้ก็เล่นแร่แปรธาตุถ่ายโอนไปสร้างที่อื่น แล้วปีต่อไปครับปี ๒๕๔๘ ๒๑๘ ล้านบาท แล้วก็จะมาเรื่อย ๆ จนครบ ๓,๓๒๑ ล้านบาท ถามว่าสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ครับ ถ้าปล่อยให้เหตุการณ์อึมครึมยังมีอยู่แล้วงบประมาณเลื่อนไหลลงไปเรื่อย มีการเปิดของประมูลประกวดราคาไป แล้วที่สุดได้ผู้รับจ้างเข้าไปทำงานไม่ได้ นี่ละครับคือสาเหตุที่นำมาสู่การคุกคามสิทธิเสรีภาพของคุณมั้ยและคณะเขา กรรมการก็เลยทำหนังสือครับถึงท่านนายกรัฐมนตรี ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังว่าขอให้ชะลอโครงการนี้ไปก่อน -----

หนังสือของเราทำไปตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ เป็นห้วงเวลาที่เราทุกคนต้องลงพื้นที่เพื่อหาเสียงกลับมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ หลังจากทำไปเสร็จแล้วนี่ครับ ต่อมาเราก็ได้ทราบว่าได้มีการจัดประมูลหาผู้รับผิดชอบก่อสร้างโครงการนี้ ซึ่งเราก็ไม่สามารถที่จะยืนยันสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ได้ เพราะฉะนั้นผมกลับมาเป็นผู้แทนอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็เป็นผู้แทนจังหวัดชุมพร เขตเลือกตั้งที่ ๒ นี่เป็นครั้งแรก เพราะเดิมผมอยู่เขตเลือกตั้งที่ ๓ แล้วก็ย้ายเขตขึ้นมาครับ ก็มาเป็นผู้แทนสมัยแรก แต่เป็นผู้แทนจังหวัดชุมพร สมัยที่ ๕ ตามเรื่องนี้มาตลอดครับ แล้ววันนี้เป็นความรับผิดชอบโดยตรง เพราะฉะนั้นด้วยเหตุตามที่ผมได้กราบเรียนทั้งหมดนี้ครับ ผมจึงได้ยื่นเป็นกระทู้ถามทั่วไปถามผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลครับ

๑. รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรเมื่อได้รับมติของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ผ่านมา เรื่องเกี่ยวกับการให้ชะลอโครงการนี้เพื่อไปแก้ไขปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้ทำครบถ้วนตามมติของคณะรัฐมนตรีที่ได้อนุมัติเป็นหลักการให้เปิดโครงการสร้างเขื่อน แต่อยู่ภายใต้เงื่อนไข เช่น ต้องไปแก้ปัญหาในเรื่องของรอยเลื่อนระนอง ไปแก้ปัญหาของแผ่นดินไหว ไม่อยากจะทำให้เกิดสึนามิ มันเกิดจริงไหม อยู่ ๆ สร้างเขื่อนเสร็จแล้วเขื่อนหายไปเป็นทะเล แผ่นดินของชาวบ้านทรุดหายไปวันนั้น ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท กับสิทธิประโยชน์ดินผลอาสินต่าง ๆ ของชาวบ้านสูญหายไปใครรับผิดชอบถึงวันนั้น รัฐบาลชุดนี้ไม่อยู่แล้ว ร้องแรกแหกกระเชอกับใคร นี่คือการหวาดผวา ซึ่งก็เป็นเงื่อนไขอันหนึ่งของมติ ครม. ที่เปิดสร้างเขื่อนครั้งนี้ ดินผลอาสินต่าง ๆ ที่มีก็ให้ไปคุยกันให้ชัด อพยพคนจากตรงนั้นจะไปอยู่ตรงไหนพูดให้ชัด ไม่ใช่เอาเขาไปไว้หน้าเมรุเผาศพ แล้วไปชี้ว่าหน้านี้แหละดู ถามท่านประธานไปยังรัฐมนตรีครับ ให้รัฐมนตรีอยู่ที่ตรงนั้นแล้วไปอยู่หน้าเมรุเผาศพเอาไหมละ ฉันทัดฉันนั้นก็เช่นเดียวกัน สิ่งดังกล่าวเหล่านี้มีความอึมครึมทั้งสิ้น ไม่มีความชัดเจนอะไรเลย เพราะฉะนั้นด้วยเหตุจำเป็นตรงนี้ครับ ผมเลยกราบเรียนถามในข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ครับ ผมขอกราบเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีครับ ว่าผมขอทราบวิธีการดำเนินการตามโครงการนี้ต่อไป โดยขอทราบรายละเอียดของโครงการนี้จนถึงขณะนี้ สิ่งที่ยังจะขอลถามเพิ่มเติมในคำถามแรกก็คือ ๑. ในเรื่องของ

๕๒

ความโปร่งใส ผมอยากจะเห็นงบประมาณทั้งหมดนี้ครับ ๓,๓๒๑ ล้านบาท อย่าเล่นแร่แปรธาตุเอาไปใช้ที่อื่นได้ไหม เมื่อมันเป็นปัญหาที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วม แก้ปัญหาภัยแล้งของชาวมุขพร ไหน ๆ ก็ได้งบประมาณแล้วตั้ง ๓,๓๒๑ ล้านบาท สร้างไม่ได้ตรงนั้นวันนี้ครับ ฝ่ายแม้ต่าง ๆ หรือการเอาไปแก้ไขปัญหาของชลประทานต่าง ๆ ที่มีอยู่เยอะแยะตามแผนงานโครงการของชลประทานจังหวัดชุมพร ที่มีอยู่ครับ ปีที่แล้ว ๕๑ ล้านบาท สร้างไม่ได้ ไม่เป็นไร โอนงบนั้น ๕๑ ล้านบาทให้กับชลประทานจังหวัดชุมพรไปแก้ปัญหาเสียอย่างน้อย ๆ ก็สร้างความเลื่อมใสศรัทธาให้เกิดความใกล้ชิดระหว่างประชาชนต่อการทำงาน of ชลประทานจังหวัดชุมพร และกรมชลประทานโดยภาพรวม สิ่งดังกล่าวเหล่านี้ครับก็เลยถือโอกาสตรงนี้ในคำถามที่ ๑ ครับ อยากจะขอทราบความชัดเจนรายละเอียดวิธีการทำงานในโอกาสต่อไปในโครงการนี้ผ่านท่านประธานไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ต้นเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยเนวินครับ ได้รับมอบหมายมานะครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายเนวิน ชิดชอบ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอตอบกระทู้ถามแทนท่านรัฐมนตรีว่าการซึ่งกำกับดูแลกรมชลประทาน ต่อประเด็นปัญหาที่ท่านสมาชิกได้สอบถามนะครับ

ข้อแรก รัฐบาลมีนโยบายในการดำเนินการอย่างไรเมื่อได้รับทราบมติของคณะกรรมการการยุติธรรม สภาผู้แทนราษฎร เวลานี้เมื่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับทราบมติของคณะกรรมการ โครงการนี้โดยนโยบายได้สั่งให้มีการชะลอในเรื่องขั้นตอนของการดำเนินการ แล้วก็ต้องรอดผลของการดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อสรุปจากคณะกรรมการพิจารณาโครงการ ตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัด ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ เสียก่อน ซึ่งในคำสั่ง ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ก็มีองค์ประกอบของรองผู้ว่าราชการจังหวัดและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๓ ท่านของจังหวัดชุมพร เป็นคณะทำงาน เพราะฉะนั้นการดำเนินการในโครงการนี้ต่อไปอย่างไรนี้นะครับ ก็จะต้องรอดมติของ

๕๓

คณะทำงานให้ได้ข้อยุติในการแก้ไข้ปัญหาทั้งหมด ทั้งในแง่ของประชาชน ทั้งในแง่ของ
สิ่งแวดล้อม และในแง่ของประโยชน์สูงสุดของโครงการ

ส่วนที่ ๒ ที่ต้องขออนุญาตเรียนชี้แจงก็คือว่า เรื่องโครงการเขื่อนท่าชะงูนี้ ต้องยอมรับความเป็นจริงว่ามันเป็นเรื่องสืบเนื่องเกิดเหตุจากกรณีภัยพิบัติเมื่อสมัยท่าน รัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ซึ่งตั้งแต่ช่วงแรกของการคิดในการจัดการแก้ไข ปัญหาตามแผนของกรมชลประทาน ผมต้องเรียนยืนยันนะครับว่า ต้นเรื่องเป็นการทำ โครงการเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัยและประโยชน์ในเรื่องของการบริหารจัดการน้ำเพื่อ การเกษตรเท่านั้น ส่วนระยะเวลาที่ผ่านมาที่มีการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม และมี กรอบของอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นมาภายหลังนั้น เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นหลังจากที่ได้มีการ กำหนด แนวทางของโครงการนี้แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องขออนุญาตกราบเรียน ยืนยันว่า จุดการศึกษาเดิมนะครับ กรอบวิธีคิดเดิม ที่มาของโครงการเดิมนั้นมันเริ่มต้น ตั้งแต่ ถ้าข้อมูลที่ผมได้รับรายงานมาไม่ผิดก็คือว่า มันยังไม่มีเรื่องโรงงานอุตสาหกรรมเข้า มาเกี่ยวข้อง แต่ยอมรับว่า ณ ปัจจุบันมีเรื่องของอุตสาหกรรมเหล็กเข้ามาเกี่ยวข้องกับ โครงการนี้ ซึ่ง แน่นนอนที่สุดนะครับ ในที่สุดคณะทำงานที่ท่านเป็นคณะทำงาน รวมทั้งส่วน ราชการที่เกี่ยวข้องนี้จะต้องมาพิจารณาเหตุและผลร่วมกันว่า ประโยชน์สูงสุดของ โครงการนี้จะเกิดขึ้นกับใคร อย่างไร ภายใต้กรอบ แน่นนอนที่สุดครับ งบประมาณทุกบาท ทุกสตางค์ของรัฐบาล ซึ่งมาจากภาษีอากรของพี่น้องประชาชนนี้จะต้องใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชนเป็นสำคัญ ลำดับขั้นตอนของการดำเนินการ ผมคิดว่า ท่านในฐานะที่เป็นคณะทำงานนี้วันนี้มีข้อมูลมากกว่าผม ท่านได้เข้าใจดีอยู่แล้วว่าลำดับ การทำงานดำเนินการในการจัดการปัญหาเป็นอย่างไร เวลาในส่วนนี้ของกรมชลประทาน ก็คงจะรวมดีและผลการดำเนินงานของคณะทำงานของท่านในการที่จะนำไปสู่สรุปผล ของการดำเนินการในการจัดการปัญหาของโครงการนี้ต่อไป ส่วนเรื่องความโปร่งใสใน การดำเนินการของการใช้งบประมาณในโครงการนี้ ผมจะรับข้อสังเกตของท่านนะครับ กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการ ซึ่งกำกับดูแลกรมชลประทานให้ได้รับทราบข้อสังเกตของ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ ท่านสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผมสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพรครับ ต้องกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฯ พล.ต. เณวิน ชิดชอบ ที่ได้กรุณาตอบคำถามในกระทู้ถามของผมในคำถามครั้งที่ ๑ ครับ ที่ท่านบอกว่าการตั้งคณะทำงานขึ้นมาที่ผมและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพรทราบ ตรงนั้นถูกต้องครับ แต่กระทู้ถามตรงนี้ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานแล้วว่าผมยื่นกระทู้ถามในช่วงเวลาที่ผมมารายงานตัวในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ยื่นเข้าไปทันที เพราะเป็นปัญหาที่มันหมักหมมมานานพอสมควร และในช่วงที่เราลงไปรณรงค์หาเสียงต่อพี่น้องประชาชน เราได้รับทราบสภาพปัญหา ก็เลยได้ประมวลรวมกันแล้วยื่นเป็นกระทู้ถามทั่วไป ก็เพราะความเดือดร้อน ความไม่ชัดเจน ความไม่โปร่งใส มาจากการบริหารจัดการที่บกพร่องในนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเกี่ยวกับซีอีโอ ตรงนั้นล่ะครับ อะไรหนอยกซีอีโอ ๆ ผมมองไปมองมาผมบอกว่าเป็นลีโอ เพราะอะไรครับ เพราะมันไม่หลอมกันเป็นหนึ่ง ต่างคนต่างพูด ต่างคนต่างทำ ประชาชนก็อยู่แต่ประชาชน เดือดร้อนก็เดือดร้อนไป ตายก็เผา มันก็เป็นลูกโซ่ มันแก้ไม่จบครับ ผมก็เลยทำหนังสือเสนอแนะไปที่ผู้ว่าซีอีโอของรัฐบาลนั่นแหละครับ ผมว่าเอาล่ะครับเมื่อท่านเป็นนายกน้อยอยู่ที่จังหวัดแต่ละจังหวัด รวมทั้งชุมพรด้วย อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดอยู่ที่ท่านผู้ว่าซีอีโอ เพราะท่านนายกบอกผมอย่างนั้น ผมก็เชื่อ ก็ไปคุย ก็รับทราบปัญหาอุปสรรคมันมีเยอะแยะเลย ท่าน ส.ส. มันทำไม่ได้หรอกอย่างนั้น แต่เมื่อท่าน ส.ส. เสนอแนะสิ่งดังกล่าวเหล่านี้มา ก็จะตั้งคณะทำงานขึ้นมา ท่านรัฐมนตรีครับ นี่คือการที่ไปของคณะทำงานชุดนี้ คือมาจากข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะของผม เพื่อจะหาทางยุติในโครงการนี้ จะสร้างหรือไม่สร้างต้องมีความชัดเจน ต้องมีความโปร่งใส อย่าอึมครึม แล้วก็อย่าหมกเม็ดกัน อย่าเอางบประมาณไปเล่นแร่แปรธาตุเหมือนสภาพที่เป็นอยู่ สุวรรณภูมิไม่ได้เกี่ยวของอะไรกับสนามบินท่าแซะ สุวรรณภูมิก็สุวรรณภูมิ ท่าแซะก็ท่าแซะสิครับ ไม่ใช่พอสร้างงบประมาณตรงนี้ไม่ได้ท่านก็เล่นแร่แปรธาตุโอนไป โอนไปเสร็จแล้วท่านก็บอกว่าเป็นแหละเป็นงบประมาณที่แก้ปัญหาหน้าของสนามบินสุวรรณภูมิ แต่งบประมาณของชุมพรมาแล้วมันจะเป็นธรรมกับคนชุมพรบ้านผมได้อย่างไร แล้วเอาไปเสร็จแล้วเมื่อไรจะได้ล่ะ

๕๖

ท่านอธิบดีบอกว่าได้แน่ ๆ ผมว่าเมื่อไรล่ะ ก็ถึงเวลาสิครับ ผมถามว่าถึงเวลาเมื่อไร นี่คือ
ประเด็นของปัญหาท่านรัฐมนตรีครับ -----

- ๒๕/๑

๕๗

ผมและคณะทำงานที่ท่านผู้ว่าตั้งขึ้นมาร่วมประชุมกันที่ห้องอธิบดีกรมชลประทาน ครั้งหนึ่งครับ แต่น่าเสียดายวันนั้นนะครับ กลุ่มที่เขาได้รับผลกระทบ มีคนไปให้ข้อมูลที่อาจจะคลาดเคลื่อน ตรงนี้ก็เห็นใจเขา เขาไม่ได้มาร่วมประชุม เขาได้สร้างความเข้าใจระดับหนึ่ง ตอนนี้อยู่ระหว่างที่รอคณะทำงานของท่านผู้ว่าการจังหวัดชุมพรชุดนี้ครับ ประชุมกันใหม่ แต่ประเด็นของปัญหาที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยัง รัฐมนตรีนั่นก็คือ ท่านบอกแล้วเมื่อกี้ที่ว่าอุตสาหกรรมเรื่องเหล็กนี้ครับมันมาภายหลัง แต่วันนี้มันไปตั้งอยู่ในวัตถุประสงค์ของการสร้างเขื่อนอันนี้ แล้วกับสภาพของความ เป็นจริงวันนี้ก็ว่าขึ้นชื่อที่จากนายทุน แล้วบอกผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีเลยครับ เอาที่สาธารณะ เอาที่สงวนหวงห้ามในเขตอำเภอปะทิว เป็นเขตที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ของกระทรวงเกษตรเช่นเดียวกัน ออก น.ส. ๓ ไม่ได้ ชาวบ้านไปออก ออกไม่ได้ แต่พอ กลุ่มทุนกลุ่มนี้ไปกว้านซื้อที่ตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว ออกได้หมดเลย ๗๕๓ แปลง เป็นเนื้อที่หลายพันไร่ครับ รอรับเตรียมในการที่จะเอาน้ำจากตรงนี้ไปทำ เพราะฉะนั้น ท่านรัฐมนตรียืนยันกับผมในที่ประชุมตรงนี้ได้ใหม่ว่าเมื่อทราบตรงนี้ ท่านไปตรวจสอบ ข้อเท็จจริง ถ้าปรากฏตรงนี้จริงท่านก็ยอมรับแล้วว่าปรากฏจริง เดียวกลับไปกระทรวง ท่านรายงานท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรที่ดูแลกรมชลประทานโดยตรงว่าจะตัด โครงการที่จะเอาน้ำไปใช้เพื่ออุตสาหกรรมเหล็กเสีย เพื่อลดความหวาดผวาคับ ไม่อย่างนั้นก็กลายเป็นว่า ๓,๓๒๑ ล้านบาท ตั้งในรัฐบาลชุดนี้เอามาเพื่อเอื้อประโยชน์ ให้กับกลุ่มทุนทางอุตสาหกรรมเหล็ก อย่างนี้มันเป็นธรรมกับชาวชุมพรอย่างไร สร้างเสร็จ ๕ ปีข้างหน้าภัยแล้งก็เกิด เพราะน้ำมันหมดนี้ครับ เอามาใช้ตรงนี้แล้วใครรับผิดชอบ ละครับ แล้วบอกท่านรัฐมนตรีได้เลย ที่ดินตรงนั้นที่เขาไปออกส่วนหนึ่งอยู่ต่อเขตกับที่ดิน ส่วนพระองค์นี้ครับ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเลยครับ มีโฉนด พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และเป็นเรื่องใหญ่ในวันข้างหน้า เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรี ต้องยืนยันในสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ให้กับพวกเรา ให้กับผมในที่ประชุมตรงนี้ ส่วนในเรื่องของ จะทำหรือไม่ทำต่อไปนี้ครับ คณะทำงานคงจะสรุปได้เร็ว ๆ นี้ แต่ประเด็นของปัญหาก็คือ ที่โน่นมันไม่มีอำนาจในการที่จะดำเนินการสร้างหรือไม่สร้างครับ มันต้องรายงานขึ้นมาแล้วก็คงมาถึงท่านรัฐมนตรีในโอกาสต่อไป ปัญหาก็คือลำดับขั้นตอนที่ยังเป็นเงื่อนไข

อยู่ เช่น การศึกษาผลกระทบจากรอยเลื่อนระนอง ซึ่งเป็นภัยอุบัติเหตุซ้ำที่มันเกิดขึ้นและอาจจะมาถึงสันนิษฐานอะไร ซึ่งก่อนหน้าจะเกิดสันนิษฐาน ๖ จังหวัดทางภาคใต้ฝั่งอันดามันเสียด้วยซ้ำ ผมได้ประชุมแล้วก็ศึกษาในเรื่องนี้มา วันนี้จ้างตรงนี้ยังไม่เสร็จเลย ต้องรอผลตรงนี้ก่อนเพื่อให้เกิดความชัดเจน เรื่องต่อมาครับ ต้นผลอาสินเล็กเสียที่ได้ใหม่ คิดกันให้ชัดครับ ปาล์มได้ต้นหนึ่ง ๒,๕๐๐ บาท เหมือนกับของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตอย่างนั้นนะครับ เดิมก็มีคนไม่เห็นด้วยครับ พอให้ต้นปาล์มต้นหนึ่ง ๒,๕๐๐ บาท เงาะให้ต้นหนึ่ง ๓,๐๐๐ บาท อย่างนี้ท่านรัฐมนตรีครับ ตอนนั้นแย่งกันเลย ขอให้ทางตรงนี้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตไปทำไมกรรมชลประทานทำไม่ได้ ที่ทำไม่ได้ก็คือเวลาเขาถาม ปาล์มให้ต้นละเท่าไร ๓ ปี อย่างโน้นบ้าง อย่างนี้บ้าง เหลือต้นถึงชาวบ้าน เจ้าของต้นปาล์มจริง ๆ ๕๐๐ บาท ๗๐๐ บาท แล้วใครจะให้ละ ไร่เหลือบมันเยอะ ตรงนี้ละครับ ที่ทำให้โครงการในนโยบายลักษณะดังกล่าวมันเดินหน้าไม่ได้เพราะไม่สามารถตอบได้ และเวลาจะเข้าไปพูดก็ต้องตรง ชาวบ้านก็คือมนุษย์มีเหตุมีผลครับ ถ้าเขาเดือดร้อน เขาไม่ได้รับการเยียวยา อย่างได้หวังเลยครับว่าจะสร้างโครงการลักษณะอย่างนี้ได้ เพราะฉะนั้นความโปร่งใสในการบริหาร จัดการ แล้วก็เรื่องของเหลือบ เรื่องของการหากินบนผลประโยชน์ของต้นผลอาสิน แล้วก็สิ่งที่ผมกราบเรียนในเรื่องสุดท้ายแล้วครับ ทั้งหมดผมอยากจะขอฝากผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีครับ ว่าถ้าหากที่ประชุมของคณะทำงานที่จังหวัดชุมพรมีผลอย่างไร เพราะเรามีตัวแทนของทางกระทรวงเกษตรของกรมชลประทานอยู่ตรงนั้นด้วย ผมจะช่วยท่านอีกด้านหนึ่งครับในฐานะกรรมการการยุติธรรมเพราะเรื่องนี้ยังไม่สรุป จะช่วยท่านทำประชาพิจารณ์ลงไปในพื้นที่ งบประมาณที่ท่านบอกว่าลงไปโครงการนี้ทั้งหมดเท่าไรที่ท่านพูดให้ชัด พูดให้ชัดครับ มีงบในการทำประชาสัมพันธ์ในโครงการนี้เข้าไปโรงเรียนต่าง ๆ และสร้างแรงจูงใจกับยุวชน เยาวชน ประชาชนให้มีส่วนร่วมสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ ไม่เคยมีเลย เพราะฉะนั้นที่ผมบอกอย่างไรครับ บุรณาการของซีอีโอไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับจังหวัดมันต่างคนต่างไป ต่างคนต่างทำ ที่สุดครับ -----

ผมถามแล้วว่า เมื่อกรรมาธิการการยุติธรรมมีหนังสือมาถึงรัฐบาลเสร็จแล้วนี่ครับ การประมูล การจัดซื้อจัดจ้าง ท่านประธานครับ เรื่องนี้จังหวัดไม่มีอำนาจทำครับ ผมกราบเรียนได้เลยครับ การเลือกตั้งที่พวกเราเลือกกันเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ กรรมาธิการการยุติธรรมมีหนังสือในช่วงเดือนพฤศจิกายนว่า ขอให้ชะลอเอาไว้ก่อน สำนักงานประมาณก็บอกชะลอ กรมชลประทานก็บอกชะลอ ท่านประธานครับ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ อยู่ระหว่างที่เรากำลังจะเข้าสู่สนามเลือกตั้ง วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ผมถามว่ามีความจำเป็นอะไรที่กรมชลประทานต้องเปิดซองประมูลราคาอยู่ในระหว่างที่วันสุกดิบของการเป็นผู้แทนการเลือกตั้ง ทำไมไฟมันจะติดหรืออย่างไรที่กรมชลประทาน ถ้าไม่ประมูลในวันนั้น ท่านไปดูสิครับ ๔ กุมภาพันธ์ กรมชลประทานเปิดซองประมูลในการสร้างเขื่อน แล้วออกซื้อได้เลย บริษัทที่ประมูลได้คือ บริษัทกิจการร่วมค้า ทีอาร์แอล (TRL) ประกอบด้วยห้างหุ้นส่วน ทวีศักดิ์ก่อสร้าง ห้างหุ้นส่วนร่วมนครก่อสร้าง ห้างหุ้นส่วนลำปาง ชูที คอนสตรัคชั่น วงเงินงบประมาณในส่วนตรงนี้ ๗๗๘ ล้านบาท เห็นไหมครับท่านประธานครับ แล้วมันโปร่งใสได้อย่างไรอย่างนี้ เขาบอกชะลอ ๆ ท่านรัฐมนตรีก็บอกว่าตรงนี้ตั้งคณะทำงาน ผมโทรศัพท์ไปขอข้อมูลไม่ให้ ไม่ได้ตรงนี้ยังเป็นความลับอยู่ กำลังเสนอผู้บังคับบัญชาให้ลงนาม ผมต้องทำอะไร ท่านประธานรู้ไหมครับ ให้เจ้าหน้าที่กองกรรมาธิการของสภาติดต่อประสานงานไป แล้วก็จดมาครับ จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ขอเอกสารตรงนี้ยังไม่ให้เลย แล้วมันจะโปร่งใสได้อย่างไร สิ่งดังกล่าวเหล่านี้ครับมันนำมาสู่ความว่าพูดอย่าง แต่เวลาทำทำอีกอย่างหรือไม่ พฤติกรรมที่มันลงในพื้นที่กับที่มันปรากฏในที่สาธารณะมันคนละเรื่องกัน หนังสือมันคนละม้วนกัน เพราะฉะนั้นวันนี้ครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยให้คำยืนยันในเรื่องดังกล่าวนี้ให้กับผมด้วยไหมครับว่าที่บอกว่าจะไปประมูลวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ตรงนี้ วันนี้สำนักงานอนุมัติแล้วหรือยัง ผมบอกไว้ได้เลยครับ อย่าเพิ่งอนุมัตินะครับถ้าเรื่องไม่เคลียร์ เรื่องไม่จบ แล้วไม่ทำให้มันโปร่งใส ปัญหาเหล่านี้ครับจะนำมาสู่การชุมนุมต่อต้านกันครั้งยิ่งใหญ่ ทุกคนเห็นด้วย คนไม่เห็นด้วย มั่วตัวไปเสียหมดละครับ เพราะวันนี้ทุกคนไม่รู้ว่าสร้างเขื่อนขึ้นมาแล้วนี่มันจะเกิดสันนิษฐานใหม่ อีกพวกหนึ่งก็คือกลัวภัยแล้ง อีกฝ่ายหนึ่งก็คือกลัวผลกระทบ แต่คนที่ได้รับประโยชน์ไปแล้วระวังนะครับ จากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีครับ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เดียวก็เหมือน

ซ่อมเฮลิคอปเตอร์พันลำ ๑๙ ลำ ท่านประธานจำได้ไหมครับ ๑๕๐ ล้านบาท ไม่รู้ไปอยู่ในพุงใคร ที่เหลือก็ยังมีคริมอยู่ ๑๙ ลำ ยังซ่อมไม่เสร็จเลย อย่าให้โครงการนี้เกิดขึ้นซ้ำสองเหมือนกับซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศ กระทรวงกลาโหมนะครับ ขออนุญาตถามผ่านท่านประธานแล้วก็ขอฟังคำยืนยันต่าง ๆ จากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรด้วยนะครับ ก็ ๒ เรื่องครับท่านรัฐมนตรีครับอยากจะฟังคำยืนยัน คือตัดวัตถุประสงค์ออกไปเสีย เรื่องเหล็ก กับอันที่ ๒ เรื่องเปิดซองไป ทั้ง ๆ ที่บอกว่าเดี๋ยวรอก่อน ๆ แล้วเร่งรีบเปิดไปทำอะไร ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีเนวินครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับคำถามของท่านสมาชิกนะครับ

ประเด็นแรก เรื่องการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างนี้ เวลานี้ นะครับ จากผลของการดำเนินการได้ผ่านพิจารณาความเหมาะสมของราคาจากสำนักงบประมาณ แล้วอยู่ระหว่างเสนอกระทรวงเพื่อพิจารณาอนุมัติรับราคา ซึ่งผมจะนำกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการให้ได้รับข้อสังเกตของท่านสมาชิกว่า トラบใดที่เรื่องที่คณะทำงานยังพิจารณาผลกระทบและปัญหาทั้งหมดไม่เสร็จนี้ เห็นควรชะลอการอนุมัติในการรับราคาไว้ก่อน นั่นเป็นเรื่องที่ผมรับจะไปกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการ

เรื่องที่ ๒ ต่อกรณีเรื่องปัญหาเรื่องการออกเอกสารสิทธิในที่ดินของทางราชการ ส.ป.ก. เป็นหน่วยงานที่ผมรับผิดชอบ ถ้าจะกรุณาขอให้ท่านได้กรุณาส่งเอกสารหลักฐานทั้ง ๗๕๐ กว่าแปลงถูกไหมครับ ให้กับผม จะได้ลงไปดำเนินการในการสอบสวน แล้วก็ดำเนินการตามกฎหมายกับคนที่บุกรุกต่อไป ในส่วนงานนี้ผมรับปากท่าน แล้วถ้าเป็นไปได้สัปดาห์หน้าขอความกรุณาส่งเอกสารหลักฐานทั้งหมดให้ผม ผมจะเร่งดำเนินการในเรื่องนี้ให้เร็วที่สุดครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุวโรช ครับ

๖๑

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ยังมีอีกเรื่องหนึ่งครับ ที่อยากจะได้อำเนียงจากท่านรัฐมนตรีก็คือ ตัดวัตถุประสงค์ในการสร้างอ่างทรงนี้ว่าทำเพื่ออุปโภคบริโภค เพื่อการเกษตร เพื่อพี่น้องประชาชนนะครับ ตามที่มาหลักการของเหตุผลโครงการนี้เพื่อการเกษตรอุปโภคบริโภคจริง ๆ ไม่เอาเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเหล็กนะครับได้ไหมครับ

- ๒๗/๑

๖๒

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ
ท่านรัฐมนตรีครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
กราบเรียนท่านประธานครับ ผมคงให้คำตอบเรื่องนี้ไม่ได้ ทั้งหมดนี้กระทรวงคงจะรอฟัง
มติของคณะทำงานและคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแล้วก็ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่กำลัง
ศึกษาร่วมกันอยู่นะครับ ความหมายของผมฟังให้ดีนะครับ คณะทำงานที่ท่านผู้ว่า
ราชการจังหวัดแต่งตั้งพวกท่านนั้นนะครับ จะต้องมีความรู้ในการศึกษาแล้วหรือร่วมกับ
กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มีมติอย่างไรก็แจ้งมาที่กระทรวง หลักสำคัญที่สุดเราต้องฟัง
คนในพื้นที่ครับ อันนั้นก็ขออนุญาตกราบเรียน ส่วนจะให้ตอบเดี๋ยวนี้ว่าจะตัดเรื่อง
อุตสาหกรรมออกหรือไม่ หรือไม่ออกอะไรอย่างนี้ วันนี้ผมคงรับปากท่านไม่ได้ เพราะว่า
ผมไม่มีข้อมูลในมือครับ แต่ก็รับเป็นข้อสังเกตนำไปกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการ
ให้ได้รับทราบต่อไปครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ
เป็นการจบการพิจารณาในระเบียบวาระกระทู้ถามนะครับ

ท่านสมาชิกครับ วันนี้ประชุมกันพอสมควรแล้วครับ ขอขอบคุณท่านสมาชิก
ทุกท่านครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๑ นาฬิกา

๖๓

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๙ ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

รายชื่อผู้จดยางงานการประชุม

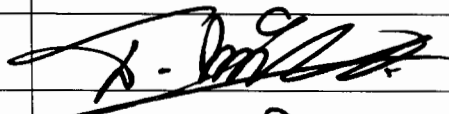
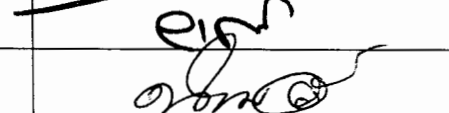
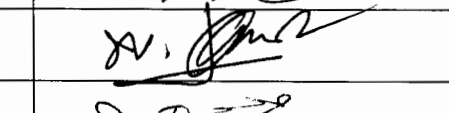
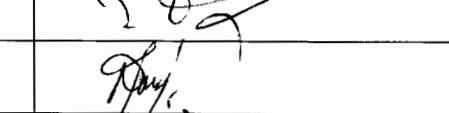
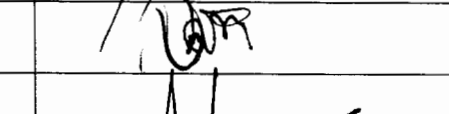
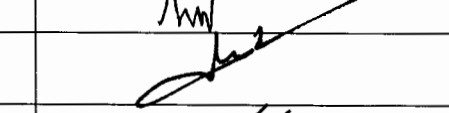

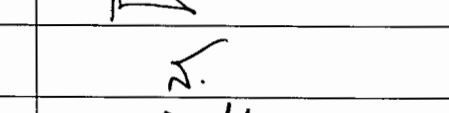
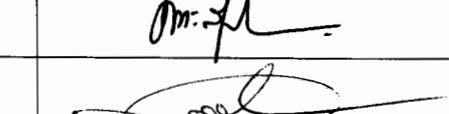
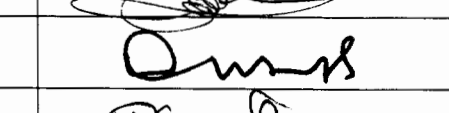
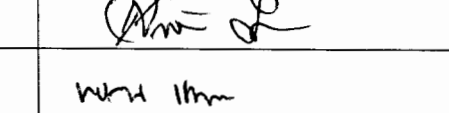
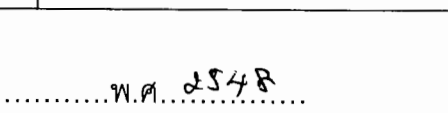

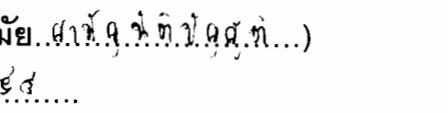

๑. นางสาวอารีรัตน์ พัฒนโคภนพงศ์	๒. นางสาวสันทนา ทรัพย์พูนผล
๓. นางสาวหทัยกาญจน์ คงแก้ว	๔. นางสาวจงถนอม พลัดเสนา
๕. นางสาวพุทธชาติ พรรณพราว	๖. นางวีรพร นุชบางเคียน
๗. นางสาวนำพร ไวยพัฒน์	๘. นางจีรภา เตียวสกุล
๙. นางสาวประภาลักษณ์ ปุณบุตรดา	๑๐. นางสาวเบญจกุล ธนะนิรันดร์
๑๑. นางสาวอัมพา กันธิโกวิทย์	๑๒. นางสาวศิริพร ดีภาพ
๑๓. นางสาวนงพร โชติกะนาวิน	๑๔. นางสุภาภรณ์ เพ็ชรนิล
๑๕. นางวิธมา เหล็กเพชร	

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักตรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

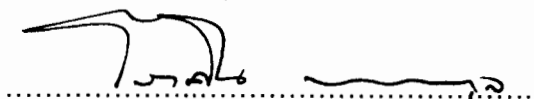
ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	
๒.	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล	
๓.	นายนิยม วรปัญญา	
๔.	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์	
๕.	นายพิทยา บุญเฉลียว	
๖.	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	
๗.	นายสากล ม่วงศิริ	
๘.	นายถวิล ฤกษ์ห่วย	
๙.	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	
๑๐.	นายเอี่ยม ทองใจสด	
๑๑.	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	
๑๒.	นายสินิตย์ เลิศไกร	
๑๓.	นายอดุลย์ สาธิบาตุ	
๑๔.	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร	
๑๕.	นายฉลาด ขามช่วง	
๑๖.	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	
๑๗.	นายเสมอگان เทียงธรรม	

ตรวจแล้ว วันที่ 15 เดือน กันยายน พ.ศ. ๒548

สภารับรองในคราวประชุม

ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไปชุดที่...)

วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

(นายโกคิน พลกุล)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร